76STE JAARGANG No. 10055 ZATERDAG 28 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Volgens Frans dagblad stuurt Chroesjtsjef aan op botsing met het Westen

Staat de wereld weer aan de vooravond van een ernstige internationale toestand?

Londen. — Het onafhankelijke Franse dagblad „France Soir" is van mening, dat Nikita Chroesjtsjef thans aanstuurt op een botsing met het westen over Berlijn en dat hij erop uit is de N.A.V.O. te doen uiteenvallen. De deskundige van het blad voor Russische aangelegenheden Michel Gordey, meent dat de wereld, voor de eerste maal sinds Korea en Suez, weer aan de vooravond van een buitengewoon ernstige internationale toestand staat.

De rechtse „Paris-Pressè" schrijft: Alle Britten hebben thans last van kiespijn. Londen zegt, dat deze nieuwe belediging het einde betekent van de Moskouse besprekingen.

Westduitse autoriteiten zijn bezorgd over de situatie, die is ontstaan na MacMillans Russische reis.

Men meent echter in Westduitse regeringskringen, dat de reis zeer nuttig is geweest, ook al schijnt zij geen positieve resultaten te hebben opgeleverd. De waarde van MacMillans bezoek aan Rusland is gelegen in het duidelijke beeld, dat het geeft van Chroesjtsjefs onverzoenlijke houding, aldus deze kringen, die menen, dat de ervaringen van de Britse premier de weg hebben gebaand voor het vaststellen van een volkomen realistische politiek ten aanzien van de Sovjet-Unie.

De „New York Herald Tribune" meent, dat het westen, na Chroesjtsjefs optreden jegens MacMillan, op alles voorbereid moet zijn. De diktator der communistische wereld heeft alles in het werk gesteld om de spanningen in een reeds gespannen tijd nog te verhogen en de hoop op de mogelijkheid van onderhandelingen te verzwakken, aldus dit blad.

De „New York Times" schrijft, dat de Brits-Russische besprekingen een nog nadrukkelijker impasse hebben opgeleverd, dan reeds bestond voor het begin ervan.

De Pekingse dagbladen hebben dagelijks in hun binnenpagina's berichten zonder kommentaar over MacMillans Russische reis gepubliceerd.

Het Sovjet-blad „Izwestia" heeft zaterdag verklaard, dat het feit, dat er geen konkreet politiek akkoord is bereikt, nog niet betekent, dat MacMillans bezoek aan Moskou is mislukt. MacMillan heeft zelf immers verklaard, dat zijn reis voornamelijk bedoeld was voor een uitwisseling van standpunten om de internationale spanning te verminderen, aldus het blad.

De „Izwestia" leverde kritiek op de westelijke pers, die volgens het blad een kampagne voert om de reis van de Britse premier als een mislukking voort te zetten.

Vredesverdrag met Duitsland?

De Russische eerste plaatsvervangende minister-president Mikojan heeft gisteren op een verkiezingsbijeenkomst te Rostof gezegd, dat vooral gestreefd moet worden naar een vredesverdrag met Duitsland, aldus meldt Tass. Indien de westelijke landen niet bereid zijn tot het ondertekenen van een vredesverdrag met Duitsland, waarin ook het Duitse probleem wordt geregeld, zullen de Sovjet-Unie en andere landen een vredesverdrag sluiten met de Duitse democratische republiek, aldus Mikojan.

Verder zeide hij: De westelijke mogendheden, die eens zogenaamde vrije verkiezingen de enige manier noemden om tot hereniging van Duitsland te komen, schijnen nu van dit standpunt terug te komen."

Nieuwe stunt van Sovjets?

Leningrad. — De Britse premier MacMillan, die zaterdagochtend per vliegtuig uit Kief was vertrokken voor een weekeindebezoek aan Leningrad, is op het vliegveld aldaar verwelkomd door de eerste vice-premier Anastas Mikojan en minister van buitenlandse zaken Andrei Gromyko.

De reis van Mikojan naar Leningrad om bij de ontvangst van MacMillan aanwezig te zijn was geheel onverwacht.

Volgens „Volkskrant"

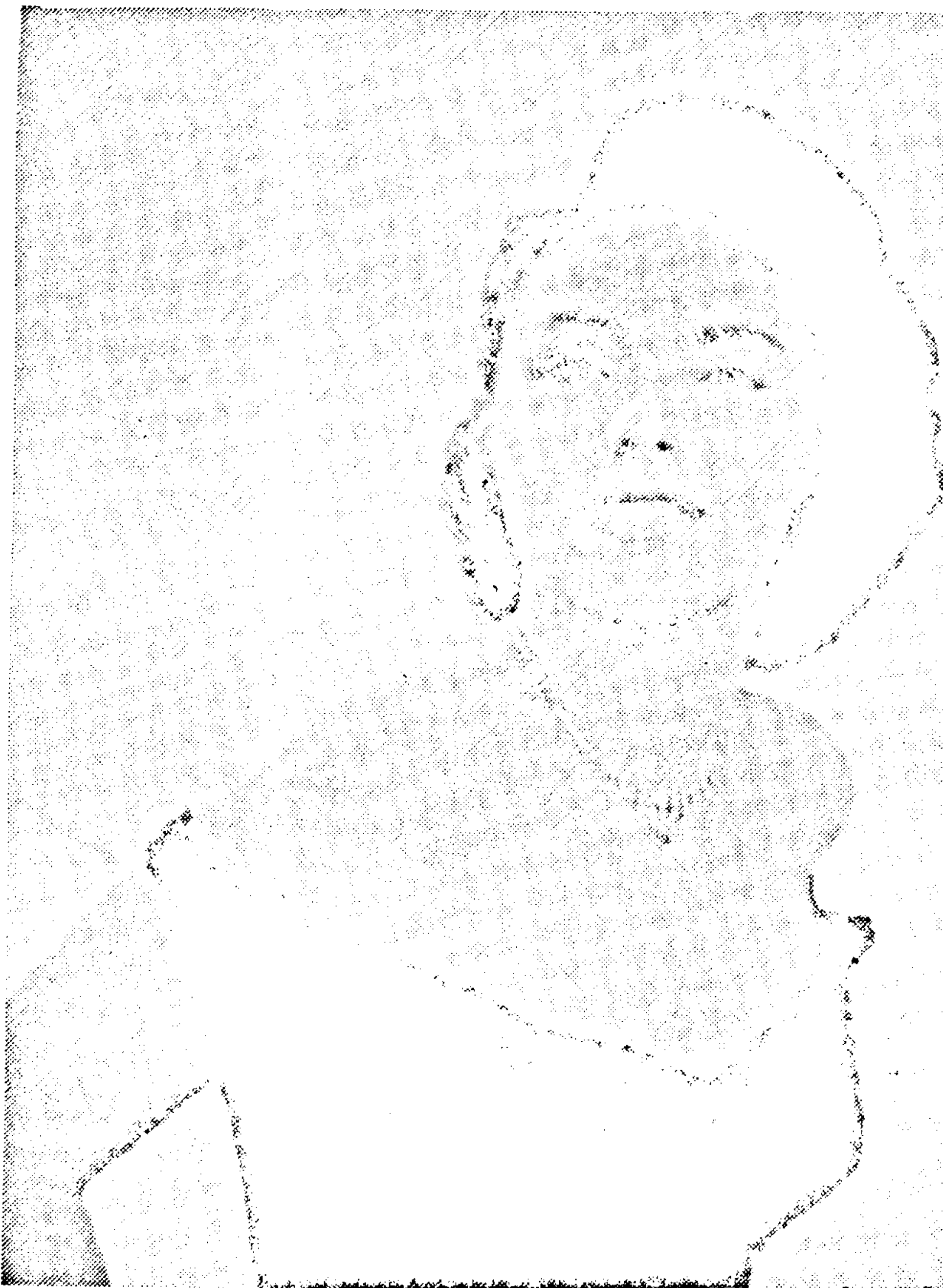
De „MAASBODE" wordt per 31 maart opgeheven

Den Haag. — De Volkskrant van hedenmorgen berichtte dat na langdurige onderhandelingen het landelijke katholieke dagblad De Maasbode, dat vorig jaar zijn 90-jarig bestaan vierde, per 31 maart zal worden opgeheven. Het is — aldus De Volkskrant — verkocht aan de uitgeverij De Spaarnestad te Haarlem die het voornemen heeft De Maasbode (oplaag 27.000) te combineren met haar eigen katholieke dagblad De Tijd (33.000) te Amsterdam.

De Volkskrant vermeldde bij dit bericht nog andere bijzonderheden.

De directies van NV De Maasbode en van de N.V. Drukkerij De Tijd hebben later medegedeeld, dat het bericht van De Volkskrant onjuist is. Zij zeggen verder: Medegedeeld kan worden dat, zoals reeds eerder in het verleden het geval was, onderhandelingen gevoerd worden over een samenvoeging van de beide landelijke katholieke dagbladen De Maasbode en De Tijd. Deze onderhandelingen zijn nog gaande.

Istanbul — De gemeenteraad van Istanbul heeft besloten de Britse landbouwersfamilie die de Turkse premier, Menderes na het vliegtuigongeluk te hulp was gesneld, uit te nodigen voor een bezoek aan Turkije.

Hedenavond maakt Marion Morell haar debuut in het Hotel Curacao Intercontinental. Er zullen twee shows worden gegeven om elf uur en om één uur.

Irak wijst V.S.-voorstel af

Bagdad — De Iraakse regering heeft een voorstel van de V.S. betreffende een akkoord over het beleggen van particulier Amerikaanse kapitaal in Irak van de hand gewezen. Dit heeft het ministerie van Economische Zaken te Bagdad bekend gemaakt.

Volgens de overeenkomst, die vorige maand werd voorgesteld, zou de Amerikaanse regering de bevoegdheid hebben om particuliere Amerikaanse beleggingen in Irak over te nemen. Voorts voorzag het akkoord in bemiddeling in geschillen welke de twee regeringen niet door rechtstreeks overleg uit de weg zouden kunnen ruimen. Dit beginsel van arbitrage is echter in strijd met Iraks politiek van volledige onafhankelijkheid, aldus het genoemde ministerie.

Vredesconferentie op 10 maart in O.-Berlijn?

Wenen. — Volgens het onafhankelijke Weens blad Neuer Kurier willen de Russen op 10 maart een vredesconferentie in Oost-Berlijn beginnen. Chroesjtsjef zou de conferentie, waarvoor uitnodigingen naar alle landen van het communistische blok zijn gezonden, zelf bijwonen.

In Berlijn aldus het Weense blad, acht men het waarschijnlijk dat de Sovjet-Unie op 28 mei een afzonderlijk vredesverdrag met Oost-Duitsland zal sluiten als het westen niet akkoord gaat met het Russische voorstel voor Berlijn.

STEEKSPEL?

Minister Tromp heeft gisteren zijn debuut gemaakt in een openbare Statenvergadering.

Gezegd moet worden, dat het nummer, waarin hij debuteerde, de verdediging van een terminologisch en juridisch slordig in elkaar gezet ontwerp tot regeling van de toekenning van landsstudie-toelagen, niet zo dankbaar was. Het kan de minister dan ook niet worden aangerekend, dat hij tekenen van plankenkoorts vertoonde en dat zijn ambtenaren, de minister-president en zelfs voorzitter Isa (wiens taak het als voorzitter o.i. overigens niet is de regering te verdedigen) hem te hulp moesten snellen. Doch het is jammer, dat de heer Da Costa Gomez de minister met een stortvloed van terminologische kwesties te lijf ging. Hierdoor wekte hij de indruk, dat hij het onderhavige ontwerp niet zozeer op zijn algemene merites wilde bespreken — waar grond voor was — als wel het de minister met juridische en terminologische haarkloverijen moeilijk wilde maken.

Dit kwam een vlotte behandeling van het ontwerp zeker niet ten goede. De heer Da Costa Gomez, zelf jurist, weet maar al te goed, dat de wetten voor het volk geschreven zijn en het best in de gewone taal kunnen worden gesteld, waarbij aanstonds gezegd moet worden, dat zij dan ook goed in elkaar moeten zijn gezet. Anders zou, gelijk zijn partijgenoot, de heer Ph. Römer, gisteren opmerkte, vele ambtenaren, ministers en statenleden een grondige studie moeten maken van „semantica en significa" (een stokpaardje waarop de heer Römer overigens dikwijls komt aandraven).

Het was daarom voor de heer Da Costa Gomez gans niet moeilijk de minister „met de mond vol tanden" te laten staan, doch het is gemakkelijk een steekspel aan te gaan, wanneer men weet over wapens te beschikken, waarover de tegenstander niet beschikt.

Zijn „scherpzinnig" betoog had daarom veel weg van dat van een „afgestudeerde student", en de terminologische fraaiigheden van het ontwerp, waar hij over viel.

STATENVERGADERING

Hoofdschotel: Kiesreglement Bonaire en Bovenwinden; — Studietoelagen, Verordening

Willemstad. — Gistermorgen om even over tienen opende voorzitter Isa een voltallige Statenvergadering. Achter de ministerstafel hadden voorlopig slechts de minister-president en de heer F. Tromp, minister van onderwijs, plaats genomen. Na mededeling te hebben gedaan van de Ingekomen Stukken heette de voorzitter de beide bewindslieden welkom. In het biezonder minister Tromp, die voor het eerst een openbare vergadering van de Staten in zijn hoedanigheid van minister bijwoonde.

Het eerste punt van de agenda, de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van het kiesreglement voor Bonaire en de Bovenwindse Eilanden, gaf de heer **Abraham** als eerste het woord.

Hij betoogde, dat artikel 4, regelende de uitsluiting van bepaalde personen van het kiesrecht, te wensen overliet. Hoewel hij wist, dat de regering aan dit artikel „niets kan doen", aldus de heer Abraham, omdat het een uitvoering is van de artikelen 46 en 48 van de Staatsregeling, wenste hij onder het oog te brengen, dat het ook wenselijk is personen, die wegens zedenmisdrijven zijn veroordeeld, uit te sluiten.

De heer **Eman** zeide, dat de Staatsregeling bepaalt, dat de verkiezingen vrij en geheim zijn. Slechts in diktatoriaal geregeerde landen wordt de uitslag van te voren op een of andere wijze zeker gemaakt. Wij hebben allen de eed afgelegd de Staatsregeling te onderhouden, aldus de heer Eman. Daarom dient men dubbel waakzaam te zijn bij een landsverordening als thans in behandeling is. Er is bescherming nodig tegen kwaadwilligheid van de bestuurders. Er kan niet genoeg benadrukt worden, dat de leden van de stembureau's moeten worden benoemd uit aanhangers van de verschillende politieke groeperingen. Hieraan heeft men zich op Aruba bij de laatste verkiezingen niet gehouden. Er waren evenmin gordijnen voor de stemhokjes en deze waren zo geplaatst, dat de leden van het stembureau duidelijk konden zien op welke lijst iemand zijn stem uitbracht.

De heer Eman betreurt, dat men niet de moeite heeft genomen zijn klachten in deze te onderzoeken. Men zeide, dat de gordijnen wel eens opwaaiden, doch daarvan was geen sprake, omdat er in het geheel geen gordijnen waren. Teneinde dit zeker te maken, heeft de heer Eman een amendement ingediend, waarbij zeker wordt gesteld, dat de gordijnen een bepaalde lengte hebben.

De heer **Voges** verklaarde, dat de onderhavige verordening het sluitstuk was, dat waarborg moest geven voor eerlijke verkiezingen. Doch aan de formele voorschriften dient ook materiële inhoud te worden gegeven. Bijstand van de regering aan de eilandsbesturen is gewenst. De kleine eilanden zijn niet in staat zelfstandig een verkiezing te leiden. Vier jaar geleden werd dit op St Maarten een fiasko.

Ongewenst vond spreker de kumulatie van funkties op de Bovenwindse Eilanden, waarbij de fungerend gezaghebber tevens gedeputeerde, tevens kandidaat, tevens voorzitter van het stembureau, alsook ambtenaar van het Openbaar Ministerie is en ambtenaar belast met de uitkering van ouderdomsrente en bovendien nog broer van de gezaghebber. Van eerlijkheid kan dan geen sprake zijn en het gevaar van druk wordt zeer groot. De regering moet ook op de eilanden streven naar vrijheid van stemming.

De heer **Braam** verklaarde, dat in feite niet veel te zeggen valt over het onderhavige ontwerp, aangezien het praktisch dezelfde bepalingen inhoudt als het kiesreglement Staten. Bij de behandeling hiervan is indertijd veel over gesproken. Spreker wees er op, dat de waarborgen nooit zo kunnen zijn, dat bepaalde kiezers niet denken, dat daaraan niet is voldaan. Hij verzocht de regering stappen te nemen om bij verkiezingen de administrateurs en gezaghebbers op te dragen de kiezers zo uitvoerig mogelijk in te lichten over de toepasselijke bepalingen.

De heer **Da Costa Gomez** meende een woord van waarschuwing te moeten uiten tegen de suggestie om incidenteel uitsluitingsgronden voor het

(Vervolgd naar pag. 3)

BRAND OP C.P.I.M. TERREIN

Willemstad. — Het zoutkoelwater afvoerkanaal van het Valentijn-distrikt op het terrein van de C.P.I.M. waarin meestal tegelijketijd kleine restanten zware olie afgevoerd worden naar een olievanger — alwaar de twee vloeistoffen van elkaar gescheiden worden — vatte gistermiddag rond zes uur vlam.

De brand werd gelokaliseerd en vervolgens met behulp van schuin door de bedrijfsbrandweer binnen een half uur geblust. Volgens de „Public Relations" van de C.P.I.M. was er geen schade.

GEZIEN
door een Antilliaan

Gaat men de gewisselde stukken tussen Staten en Regering na, dan blijkt dat weinigen er serieus kennis van nemen. De pers volstaat in het algemeen met erin te duiken, grote brokken eruit te knippen en dit als bladvulling te gebruiken. De „uittreksels" zijn meestal van dusdanige omvang, dat niemand ze nog doorleest.

Dit is bijzonder jammer want zelfs in officiele geschriften komen soms interessante gegevens voor, men moet deze er alleen maar weten uit te halen. Dit is ook het geval met het jongste Memorie van Antwoord op ontwerp-begroting 1959.

Wij zullen daarom trachten U binnen het bestek van deze kolommen een bloemlezing te geven al dan niet vergezeld van een kort commentaar........

—„Niet alle verklaringen door de „Gevolmachtigde Minister in Nederland afgelegd, zijn tevoren door „de Regering „goedgekeurd" — moet men hieruit concluderen dat de feest-en vredelievende heer Lampe voor een groot deel van zijn gezegden onder censuur staat? Wij beklagen de Regering.

— „Het is de Regering slechts *als „feit bekend, dat een gedeputeer„de van het eilandgebied Aruba „(welke toch?) onlangs een studie„opdracht werd verleend naar Ne„derland". — Betrokkene heeft kennelijk gestudeerd in en gepromoveerd op „vraag en aanbod, mogelijkheden voor nieuwe partijen in het eilangebied Aruba".*

—„Waarom de wintertijd enig be„zwaar zou opleveren om studieop„drachten te verlenen ontgaat de „Regering ten enen male" — ons eveneens! Er is geen beter tijd dan wintertijd — lekker koud — sneeuw — nachtleven — skisport (geen gewoon waterskiën zoals op Basi-ruti, maar echte)....

— „Naar aanleiding van de vraag „of ten aanzien van de ambtenaren „strikt de hand wordt gehouden aan „de bepalingen van de Arbeidsre„geling, kan worden medegedeeld „dat ten aanzien van bepaalde ca„tegorieën van het douanepersoneel „de bepalingen niet *in hun volle „omvang worden toegepast" —* Quod licet Jovi *— non licet Bovi.....*

— „Het spreekt vanzelf, dat de „hoeveelheid afval en huisvuil toe„neemt met de groei van de bevol„king". Welk is hier het causaal verband.... een weinig vleiende vergelijking!.....

— „De Regering heeft allerminst „de indruk, dat de besturen der ei„landgebieden — Curacao en Aru„ba — minder aandacht aan de „hiermede samenhangende moei„lijkheden zouden besteden dan „eertijds".

— Wij nodigen de Regering uit voor een wandeling (te voet) door Fleur de Marie, Colon, Charo, Punda, Otrabanda, Bandabau- Bandariba, waar duizende kapotte flessen, vuile dozen, kisten e.d. de straten ontsieren ...

— „Het onderzoek naar het oude „verschil van circa f 200.000.— is „gestaakt".... — Wie maakt zich tegenwoordig nog druk om zulk een peulschilletje?

— „De financiering van de pro„jecten op Aruba uit de dollarle„ning is volgens plan verlopen"...... Verlopen, maar dan in welke betekenis?......

— „De Regering heeft nog geen „vastomlijnde plannen ter stimule„ring van de nationale spaarzin".... après nous le dèluge.....

*— „De betrokken minister van „onderwijs (Booi) begaf zich naar „Costa Rica teneinde de N.A. te ver„tegenwoordigen op de aldaar te „houden tweede latijns-amerikaan„se conferentie van leiders van „*plattelandsjeugd *annex een bijeenkomst van ministers van* Landbouw *„of hun* equivalenten"....

Tot zulke equivalente categorie behoorde onze minister Booi? Tot de plattelandsjeugd of tot die van de ministeriele landbouwers?

„Betrokkenne (ex min. Booi) was „teleurgesteld in de resultaten der „conferentie".

Wij eveneens, echter in de minister het meest!

— „Voor zover de Regering be„kend, werd door Suriname tot „dusverre niet *bijgedragen in de „kosten van de defensie van het „Koninkrijk"..... Er valt voor ons kennelijk nog veel te leren.*

— „De invoering van een postche„que en girodienst zij het dan ook „op bescheiden schaal — heeft vele „aspecten" „money is a many spendoured thing"....

— „Inderdaad zijn de werkzaam„heden van de secretaris van de „Voogdijraad Bonaire aanzienlijk „toegenomen! Is dit een teken van „vooruitgang of van achteruitgang?

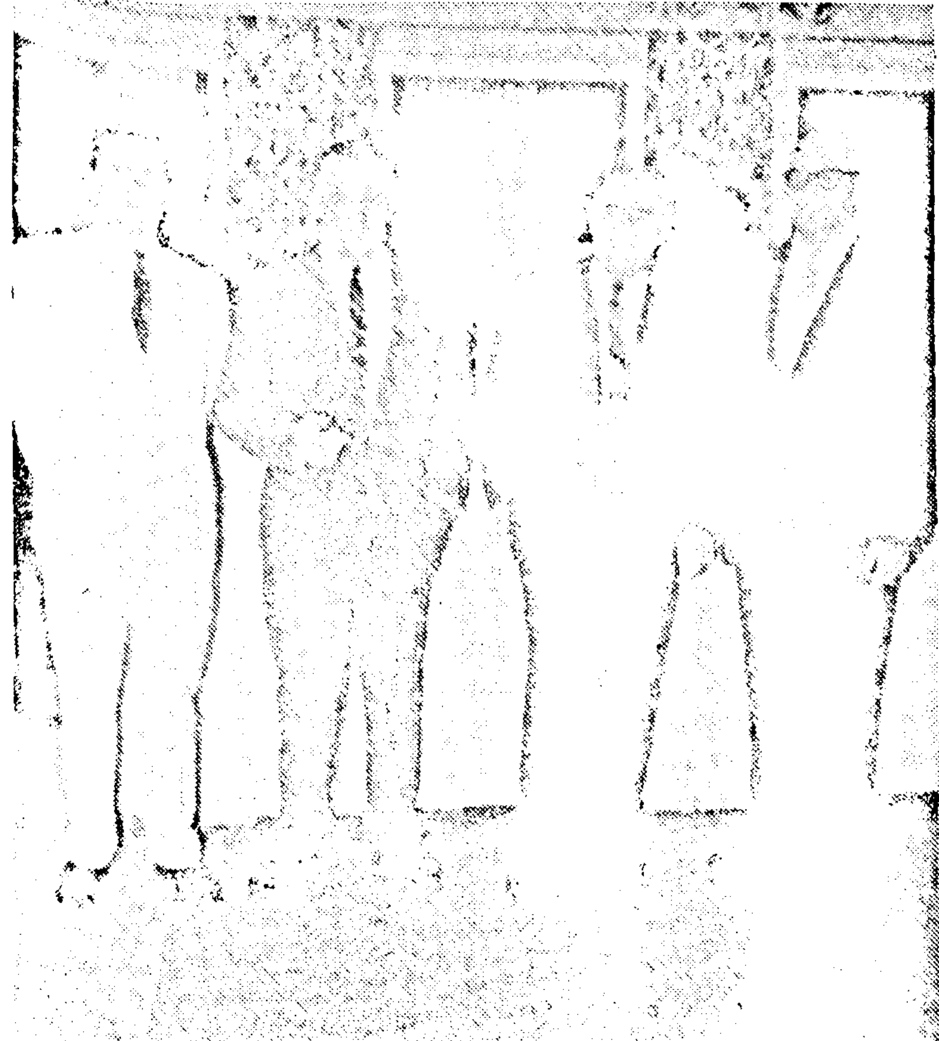
— „Het financieel beheer van de „Stichting Reclassering en Kinder„bescherming op Aruba blijkt uiter„mate gebrekkig te zijn geweest".

De Stichting moet dus onverwijld zelf gereclasseerd en beschermd te worden.

„Het jacht Beatrix is Regerings*„jacht, in tegenstelling tot het vo„rige* dat een jacht voor de Gouver*„neur was" — tempora mutantur — het kan verkeren!....*

— „De werkzaamheden van het „Bureau Burgerlijke Defensie be„staan in het voorbereiden van de „opbouw van een goed ingerichte „en goed functionnerende B.D., een „arbeid, die tijdrovend is (het is al *„zes jaar bezig). De opbouw wordt „in gematigd* (hangt maar van af *„welke de maat is) tempo voortge„zet, aangezien* steeds *rekening „moet worden gehouden met de „steeds aan verandering onderhevi„ge voortschrijdende oorlogs-tech„niek van moderne oorlogvoering." Panta RHEI — alles is in beweging — behalve het bureau zelf.....*

Tenslotte de volgende heldere vondst, die U en wij waarschijnlijk ten volle kunnen onderschrijven: „Het probleem *der militaire dienstplicht hier te lande is nog niet opgelost" .. (maar waar dan wel? op St. Eustatius?).*

Gisteravond vond ten huize van de Heer M.V. Pallister, consul generaal van de Verenigde Staten een druk bezochte ontvangst plaats ter ere van de Heren Edmond A. Gullian en R.S. Link, inspekteurs van de Buitenlandse Dienst der Verenigde Staten. De beide Heren zijn op inspektiereis door Zuid- en Midden-Amerika en zullen zich daarna naar Europa begeven. Hun funktie is voornamelijk administratief en omvat dus geen „policy-making". Op de foto: v.l.n.r.: de Heer Gullian, Z.E. de Gouverneur, de Heer Link, en de Heer Pallister.

Rotary Club Curacao herdenkt het ontstaan van de Rotary-organisatie

Willemstad. — Op de bijeenkomst van donderdag j.l. herdacht de Rotary club Curaçao het feit dat op 23 februari j.l. de Rotary-organisatie 54 jaren bestond.

De denkbeelden die buiten de Rotary kringen zijn ontstaan stroken niet alle met de werkelijkheid, zodat bij velen terecht de vraag opkomt „Wat is een rotary club eigenlijk?"

Aanleiding tot deze vraag is er genoeg, want de Rotary club op Curaçao bestaat op 15 maart a.s. 20 jaar en deed in het publieke leven van ons eiland vele malen van zich spreken.

DIENSTIDEAAL

Op 23 februari 1905 kwamen in Chicago enige zakenlieden bijeen onder leiding van een jong advocaat Paul Harris, die besloten een club op te richten uit leden elk van een verschillend beroep.

Het „Dienstideaal" in het zakenleven wilde men centraal stellen. Men voelde dat in het toenmalige, zich snel ontwikkelende Amerikaanse zakenleven de ethiek in het gedrang kon raken en wilde, door mannen van verschillende beroepen bijeen te brengen, trachten het idee ingang te doen vinden dat ieder beroep in de samenleving de taak heeft, in de eerste plaats deze samenleving te dienen. Daar deze club in den beginne om beurten bij de verschillende leden op hun bedrijf bijeen kwam, in rotatie dus, gaf men haar de naam „Rotaryclub".

Het idee verspreidde zich snel, eerst over de Verenigde Staten, later daarbuiten en ten slotte over de gehele vrije wereld. Momenteel zijn er 10.022 Rotaryclubs met een totaal van 468.500 leden.

Op Curaçao werd de club opgericht met 29 leden. De club telt thans 67 leden.

KLASSIFICATIE

Nog steeds staat het „Dienstideaal" centraal en nog steeds geldt het z.g. classificatie-principe bij de samenstelling der club: van elk beroep, bedrijf of ambtelijke functie slechts één vertegenwoordiger, zodat de club een zo goed mogelijke weerspiegeling van de samenstelling der gemeenschap ter plaatse geeft. Dit sluit in dat men tot lid van een dergelijke club moet worden uitgenodigd, daar eerst dient te worden nagegaan welke classificatie nog open is en daarna wie van deze classificatie als de meest aanvaardbare representant kan worden opgenomen.

De enige band, die alle clubs over de gehele wereld gemeen hebben, zijn de Statuten en het Huishoudelijk Reglement, die in standaardvorm door het hoofdkantoor van Rotary International te Evanston, nabij Chicago, worden vasgesteld en die slechts gewijzigd kunnen worden op een jaarlijkse Conventie. De clubs zijn leden van Rotary International.

DISTRIKTEN

Een aantal clubs, van tussen de 30 tot 50, vormt een distrikt met als leider een gouverneur, die de verbinding vorm tussen de clubs en de Board of Directors van Rotary International. Alle functies in de clubs en distrikten wisselen in de regel om het jaar. De clubs komen wekelijks bijeen. Na de maaltijd wordt door een der leden of een gast een onderwerp behandeld, aangaande zijn beroep of een actueel vraagstuk van andere aard dat uit de gezichtshoek van het Rotarybeginsel wordt benaderd. In clubverband of individueel tracht men het dienstideaal te verbreiden en toe te passen. De contacten tussen clubs van verschillende nationaliteit helpen het onderling begrip tussen de volkeren bevorderen.

Rotary is met dit al geen geheime organisatie, heeft geen politiek doel, maakt geen onderscheid tussen religie, ras of stand en heeft ook geen verborgen relaties met andere organisaties, die over de wereld verspreid zijn. Het is een samenstel van zakenlieden, mannen uit de vrije beroepen, de wetenschap en bestuurlijke functies, die door openhartige gedachtenwisseling met respect voor ieders mening de samenleving willen dienen.

De behandelde onderwerpen op de bijeenkomsten van de clubs zijn veelsoortig. Zij dragen als kenmerk dat zij opbouwend werken en vee nuttige suggesties met hun realisering zijn uit de algemene discussies die vaak ontstaan voortgekomen.

Als voorbeeld hiervan tenslotte iets over het onderwerp dat op donderdag j.l. door de Curaçaose club werd behandeld.

Hier sprak Mr I. C. Debrot over de figuur van „Piar", die als een der voornaamste vrijheidshelden aan het einde der 18e en het begin der 19e eeuw zulk een voorname bijdrage aan de loop der geschiedenis in onze omgeving heeft geleverd. Zijn betoog stelde duidelijk in het licht dat vele bijzonderheden van de Europese vrijheidshelden bekend zijn, doch dat de geschiedenis van hen die in onze omgeving in de loop der gebeurtenissen hebben bepaald, nog aanzienlijke lacunes vertoont.

Hij wees in zijn met veel humor doorspekt betoog op de wenselijkheid om nadere gegevens te verzamelen door de vele over de wereld verspreide gegevens b.v. met behulp van microfoto's op ons eiland te verzamelen. Een nuttige suggestie, die naar wij hopen gerealiseerd zal kunnen worden.

Curom - Nieuwtjes

DENKKRACHT

Nu inmiddels ook op Aruba (via Radio-Kelkboom) met een nieuwe competitie hersengymnastiek is begonnen, lijkt het er veel op dat dit jaar weer een intereilandelijke ontmoeting wordt georganiseerd. Een reden temeer voor alle deelnemende ploegen om flink aan te pakken. Men zal zich herinneren, dat de vorige keer door het team van Curaçao werd gewonnen, doch de berichten uit Aruba maken melding van enkele bijzondere sterke ploegen.

ORKESTOPNAMEN

Om negen uur zondagavond kan men luisteren naar twee uitstekende opnamen van de Nederlandsche Radio-Unie; dan spelen namelijk Harold Shamrock's Concert Orchestra en daarna het Sherwood Septet. Over enkele weken kan op dit tijdstip een hoorspel worden gehoord, vervaardigd door leden der toneelvereniging „Emmastad".

OPERA

De verzoeken in verband met het opera-uur van dinsdagavond zijn weer uitgeput; de luisteraars die bijzondere wensen of verlangen hebben kunnen het Curom-kantoor opbellen (12556) of een briefje schrijven. De samensteller van het programma, drs H. J. Sprock, zal zo veel mogelijk aan de wensen tegemoet komen.

KLAAR

Het einde van het hamergeklop in onze studio is in zicht; de nieuwe apparatuur in de grote controlekamer is [illegible] geplaatst; de werkzaamheden aan de Julianazender zijn welhaast afgelopen. Binnenkort hopen wij vanuit een geheel verbeterde regelkamer te kunnen uitzenden. Intussen hartelijk dank aan de luisteraars, die de storingen der laatste weken hebben willen „nemen".

Kindermiddag Mgr. Verriet Instituut

Willemstad. — Morgenmiddag vindt in het Mgr. Verriet Instituut de kindermiddag plaats ten bate van de gebrekkige kinderen.

Zoals wij reeds eerder vermelden is er zorg gedragen voor talrijke attracties en ongetwijfeld wacht de kinderen een genotvolle middag.

Nogmaals vestigen wij er de aandacht op, dat kleine kinderen zonder geleide niet zullen worden toegelaten.

Maand. en dinsd in Roxy

RAZZIA op MONTMATRE

Agnes, een zeer charmant bakvisje, komt zonder dat zij er iets aan kan doen in een gangsterbende terecht, die haar een opdracht geven. Zij moet namelijk uitvinden, waar Frank Raphaël, die enige tijd geleden 200 miljoen francs had gestolen, dit geld heeft bewaard. Het lot wil echter, dat Agnes Raphaël bizonder sympathiek gaat vinden en haar eigenlijke opdracht uit het oog verliest. De gangsters beramen dan een plan om Raphaël in een nachtclub te vermoorden. Dank zij de hulp van Agnes weet Raphaël op het kritieke moment te ontvluchten. Hij wordt tijdens zijn ontsnappingspoging echter doodgeschoten, doch Agnes ziet kans in de verwarring te ontkomen. Een tamelijk gelukkig eind van een ogenschijnlijk onschuldig begonnen avontuur.

Jere Patterson spreekt voor I.A.A.

Willemstad. — Jere Patterson, een internationaal bekende figuur op het gebied van de reclame, zal onder auspiciën van de International Advertising Association, Afd. Curaçao op maandag 2 maart a.s. om 5 uur n.m. in het Hotel Curaçao Intercontinental een lezing houden welke tot onderwerp zal hebben „Publiciteit en Reclame in de Verenigde Staten tot aantrekking van toerisme voor Curaçao".

De lezing zal toegankelijk zijn voor leden, introducé's en genodigden.

De Heer Patterson, oud-alumnus van Oxford en Princeton, is directeur geweest van de advertentie-firma Erwin Wasey, Ruthrauf & Ryan. Voordien was hij werkzaam bij Time-Life International, bij Foot, Cone and Bolding International en bij de Parker Pen Company.

Ook is de Heer Patterson Voorzitter geweest van de International Advertising Association en ere-voorzitter van de Internationale Reclame Conferentie te Den Haag.

Voor West-End Cinelandia en Roxy, zie advertenties elders in dit blad.

Caribe.
Zat 6.30 „Cuatreros en La Sierra"
8.00 uur „El Rey de Los Payasos"
Zond. 6.00 uur „Cae la Noche"
8.00 uur „Rodan"

Royal:
Zat. 8.00 uur „La Hora Tragica".
Zond. 6.00 uur „La Frontera Indomita"
8.00 uur „El Rey de los Payasos"

Baseball-nieuws
Zondagmorgen 10.00 uur: Luckey Strike vs. Chicago.

Cinetruck
Zondag, Voorstelling op Tera Cora

Begrafenisverloven
De heer M. A. de Jongh, Kortijnweg 58 tel: 24454 is belast met uitgeven van begrafenisverloven.

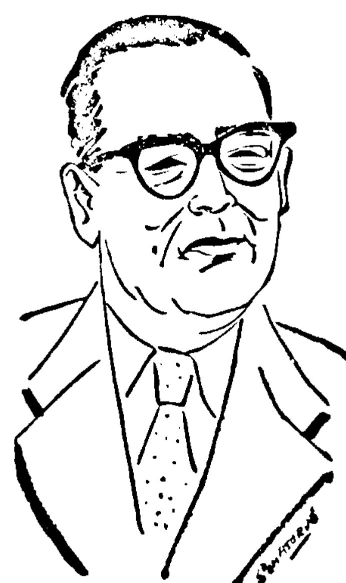
Wachtdienst C.P.N.
B. Kloot, tel. 11281

Waar halen wij benzine:
Salinja — Frederik
Hendrikplein — Winkel Sucs
Sta. Maria — de Haseth
Sta. Helena — Curaçao-Motors
Mundo Nobo — de Jongh
Biesheuvel — Maduro

STATENVERGADERING

(Vervolg van pag. 1)

aktief en passief kiesrecht uit te breiden. Waar belandt men dan?, vroeg hij zich af. Men moet niet willen tornen aan beginselen, die de grondslag vormen van ons staatsbestel. De regering heeft zich van dit probleem afgemaakt met een formele verklaring. Spreker drukt de

Mr. I. C. DEBROT
....inval uit Aruba.....

regering op het hart hieraan niet te beginnen, dan na een zeer diepgaande studie.

De heer **Debrot** verklaarde, dat de onderhavige verordening waarborg en bescherming wilde zijn voor gelijkwaardig kiesrecht. Hij vroeg niet alleen bescherming, maar ook redding van de kiezers van Curaçao, het grootste en belangrijkste eiland, tevens het eiland met de meeste toekomst, die gebukt gaan onder de ongelijkwaardigheid van een onrechtvaardige zetelverdeling. Hij vroeg de regering middelen te zoeken om hieraan een einde te maken.

Spreker zeide niet te willen zeggen, dat men op Bonaire en de Bovenwinden niet kan tellen, doch wel dat toezicht op de telling nodig is.

De heer **Osbaldo Croes** stelde voor, dat de regering kontakt zou opnemen met de koninkrijkspartners teneinde de kiesgerechtigde leeftijd terug te brengen tot 21 jaar.

De heer **Lopez** verklaart, dat het Kiesreglement Staten aan de praktijk is getoetst en gebleken is, dat het voldaan heeft.

De minister-president, de heer **Jonckheer**, de sprekers beantwoordende, verklaart met betrekking tot de uitbreiding van de uitsluitingsgronden van het kiesrecht, dat dit onderwerp zijn oorsprong vindt in de Staatsregeling. De regering is reeds geruime tijd bezig met onderzoek van mogelijke wijzigingen in de staatsregeling, doch dit onderzoek is door omstandigheden opgehouden. Dit is een punt, dat bij een dergelijk voorstel tot uitbreiding ter sprake zou kunnen komen.

De heer Eman antwoordt de minister-president met de mededeling, dat de regering de beschuldiging verwerpt, dat de klachten niet serieus zouden zijn onderzocht. Het is mogelijk, dat de gordijnen voor de stemhokjes op Aruba niet waren aangebracht. Doch dit raakt dit ontwerp niet. De regering zegt toe de gordijnen zelfs met lood te verzwaren om opwaaien te voorkomen. Voorts is altijd gestreefd om zoveel mogelijk alle partijen in het stembureau vertegenwoordigd te zien.

Ook de klachten van de heer Voges over niet kunnen tellen, vindt spreker niet gegrond. Bij de laatste verkiezingen heeft de regering mensen van de andere eilanden naar Curaçao laten overkomen, teneinde te worden geïnstrueerd hoe zij moesten optreden als leden van een stembureau.

Wat de opmerking van de heer Debrot betreft, zegt de minister-president, dat dit onderwerp hier niet ter zake doende is, aangezien het dit ontwerp niet raakt. Dit is een zaak, aldus de minister-president, die ter sprake kan komen — althans zou kunnen komen — bij de besprekingen omtrent de nodig geachte wijzigingen in de Staatsregeling.

In de **tweede ronde** verklaarde de heer Abraham, dat de Bonairianen er staat zijn de verkiezingen te begrijpen. De Bonairianen kunnen wel degelijk tellen, in tegenstelling met wat de heer Voges gezegd heeft De Bonairianen zijn niet zo dom. In 1958 hebben zij het bewijs daarvan geleverd door op hem te stemmen.

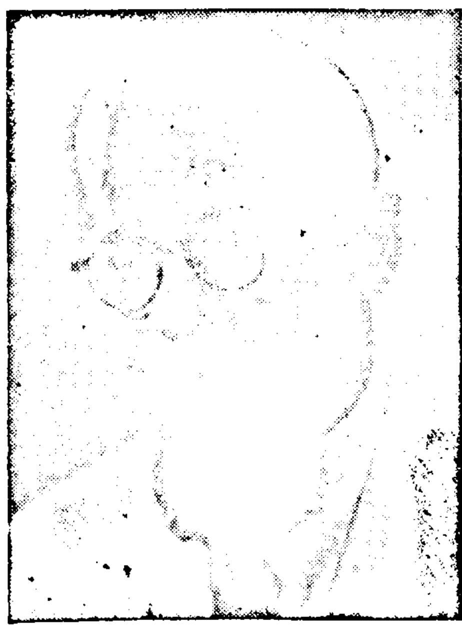
De heer **Eman** drong aan op het vaststellen van de kiesgerechtigde leeftijd op 21 jaar.

De heer **Voges** verklaarde, dat hij niet gezegd had, dat de Bonairianen niet konden tellen, doch dat de leden van het stembureau dit kennelijk niet konden, en, dat waren de gezaghebber, de heer A. van Hesteren, en de eilandssekretaris, de heer Wouters. Wil de heer Abraham ook deze tot Bonairianen maken?, aldus spreker. Hij nam het de heer Abraham evenwel niet kwalijk, dat hij dit niet begreep.

Bij kumulatie van macht is er geen sprake van eerlijke verkiezingen. Als voorbeeld gaf spreker aan het geval van de Simpsonbaai. Toen men daar niet gestemd had, zoals van bepaalde zijde verwacht werd, zijn alle arbeiders van de Simpsonbaai uit eilandsdienst ontslagen.

De heer **Debrot** verklaarde met zijn opmerking met betrekking tot de ongelijke zetelverdeling slechts het nationaal geweten wakker te hebben willen houden.

De heer **Lopez** protesteerde tegen

Da COSTA GOMEZ
.. afgestudeerde student?....

wat hij de insinuatie van de heer Voges over oneerlijkheid bij verkiezingen noemde. De heer Voges heeft geen namen genoemd, doch doelde met zijn verhaal kennelijk op de heer Claude Wathey. Welnu, de fout die door deze gemaakt werd, was in het voordeel van de partij van de heer Voges, zodat deze zich daarover niet behoefde te beklagen, aldus spreker.

De heer **Jonckheer,** de sprekers antwoordende, zeide, dat kumulatie van funkties op de kleinere eilanden nu eenmaal niet geheel te voorkomen was. De regering zou echter alles doen om misbruiken te voorkomen. Voorts zegt hij toe, dat er op zal worden toegezien, dat de gezaghebber bij verkiezingen niet van het eiland afwezig is.

Bij de artikelsgewijze behandeling maakt de heer Van der Hoeven de opmerking, dat hoewel de wet bepaalt, dat op verzoek een kiezerslijst wordt afgestaan, hij van de eilandssekretaris van Bonaire een briefje had ontvangen, dat de hoge kosten het ongewenst maakten een kiezerslijst in afschrift te geven, aangezien het kiesreglement toch op het punt stond veranderd te worden. De administratie mag niet naar believen nalaten wat de wet voorschrijft. Hierop dient te worden toegezien.

Verder was de heer Van der Hoeven bevreesd, dat er misbruik zal worden gemaakt van de ruime redaktie, dat een of meer kiezerslijsten op verzoek kunnen worden verstrekt.

De heer Van der Hoeven wil een bepaald getal vermeld zien. Wie bepaalt wanneer en aan wie een of meer

wordt verstrekt?

De minister-president verklaart, dat er een of twee afschriften kosteloos moeten worden verstrekt. Men wilde niet de verplichting opleggen aan de eilandgebieden om alles kosteloos te verstrekken. Daarom werd bepaald: „een of meer". Maar het was niet de bedoeling, dat het Bestuurscollege zelfstandig kan bepalen om aan de een wel en aan de andere niet meerdere afschriften te verstrekken.

De heer **Da Costa Gomez** merkte op, dat het kosteloos verstrekken fakultatief wordt gesteld, alsook het aantal. Wordt ook fakultatief gesteld aan wie en op welke gronden?

Ook de heer **Finck** is bang, dat hiermede onvoorzichtig zal worden omgesprongen.

De heer **Van der Hoeven** wenst een bepaald getal genoemd te zien. De verordening moet niet alleen praktisch, doch ook theoretisch goed zijn.

De minister-president verklaart geen overwegende bezwaren te hebben om een vast getal te noemen.

De heer Da Costa Gomez vindt, dat er algemeen bepaald kan worden, dat het Bestuurscollege een of meer afschriften kan verstrekken en niet „naar bevind van zaken".

De heer **Braam** zegt de twijfel, die de huidige redaktie opwekt, te kunnen begrijpen en stelt een amendement voor om deze twijfel weg te nemen.

Een termijn van 5 dagen om van de vaststelling van de kiezerslijst in beroep te komen, acht de heer Van der Hoeven te kort; hij wil hiervan maken 10 dagen. Dit stuit bij de minister-president op bezwaren, aangezien deze termijn weer verband houdt met andere termijnen. Alles zou dan bekeken moeten worden. De heer Van der Hoeven verklaart oog te hebben voor dit bezwaar.

Het 141 artikelen tellende ontwerp werd hierna betrekkelijk snel aangenomen.

Bij de behandeling van het volgende agendapunt, de landsverordening tot toekenning van studie-toelagen, verklaarde de heer **Braam,** dat er heel wat stukken hierover zijn gewisseld. Het verheugde hem, dat dit ontwerp eindelijk het eindstadium had bereikt. Hij brak een kans voor het plaatsen van afgestudeerde Antilliaanse akademici in het buitenland, doch speciaal in Suriname en vroeg of de regering hierover kontakt wilde opnemen met de Surinaamse regering.

Ook brak de heer Braam een lans voor de oprichting van een universiteit, omdat hij hieraan duidelijke voordelen zag.

De heer **Debrot** noemde het een „onbegrijpelijk schandaal", dat 30 jaren na vestiging van de olie en 5 jaren na inwerking treden van het Statuut, het geschoolde personeel nog steeds voor ongeveer 60 procent van elders komt. In de „staf" van de grote maatschappijen zijn praktisch geen Antillianen, één enkele uitzondering daargelaten.

Vooralsnog kunnen bij een gezond beleid, de eerste vijf jaren de afge-

H. L. BRAAM
....geen advertenties....

studeerden geplaatst worden, maar dan.... Wij moeten daarom verder zien dan deze periode en plannen maken voor de verre toekomst. Wij moeten intensief tot massale specialisering overgaan, afgezien van en rekening houdende met de eventuele, volgens spreker onvermijdelijke aaneensluiting van het Caraibische gebied tot een „Caribbean Community". Alleen op deze wijze kunnen wij uit het dilemma geraken, dat wij wettelijk en formeel autonoom zijn, doch geestelijk nog steeds van anderen afhankelijk.

De heer **Da Costa Gomez** verklaart, dat het eerste ontwerp, dat deze materie regelde, een verlengstuk was voor onderwijs aan hier niet bestaande inrichtingen.

Doch het huidige ontwerp wenst „studietoelagen" te geven, zonder meer. Wat is het doel?, aldus spreker.

De heer Van der Hoeven vroeg de minister een nadere toelicht omtrent het belang. Is hier sprake van direkt belang (er zijn zoveel doktoren nodig, dus zoveel beuren voor doktorenstudies) of indirekt belang? Verder merkte deze afgevaardigde op, dat de toelage van *f* 2000,— wel wat erg groot was en dat daardoor de zg. „boemelstudenten" opgekweekt zouden kunnen worden.

De heer Abbad deed een beroep op de regering om de vele oude regelingen, die er nog bestaan, door nieuwere te vervangen. In verband met het toezicht op de studenten in Nederland vroeg de afgevaardigde of de regering al het mogelijke zou doen om dit toezicht zoveel mogelijk te coördineren, vooral nu het eilandgebied Curaçao een andere richting inslaat.

De regering zou de eilanden daaromtrent moeten benaderen en wel zo spoedig mogelijk.

Hierop nam minister **Tromp** het woord, die begon met te bedanken voor de woorden van welkom hem door de voorzitter en de leden toegeroepen.

Op het verzoek van de heer Braam of de regering de kwestie van een Universiteit onder het oog zou willen zien, antwoordde de bewindsman, dat hij dit zou onderzoeken, ook diens voorstel om de mogelijkheid van samenwerking met Suriname te willen bekijken, had zijn aandacht, terwijl tevens het verzoek tot coördinatie met de eilandgebieden zijn instemming had. Het verzoek van de heer Eman om een betere voorlichting van de ouders en de kinderen werd door de minister beantwoord met de toezeggng dit in onderzoek te nemen.

De heer Da Costa Gomez had gevraagd naar de doelstelling van de regering, waarop de minister antwoordde, dat het doel der regering is het Antilliaanse kind de kans te geven zijn studies voort te zetten en mogelijke hinderpalen uit de weg te ruimen.

Wat betreft het voorstel van de heer Römer om een reorganisatie van het departement door te voeren, zeide de minister, dat dit zijn aandacht had, maar dat hij door de korte duur van zijn bewind nog geen mogelijkheid daartoe gehad had. Bij die reorganisatie zou niet gelet worden op politieke kleur, maar op bekwaamheid.

De heer Van der Hoeven had gesproken over het feit, dat ondanks het verschil in de toelagen, allen toch dezelfde verplichtingen hadden. De minister wilde dit wel nagaan, maar merkte op, dat het in zulke gevallen moeilijk is een grens te bepalen. Het belang, waarover dezelfde afgevaardigde het had gehad, werd ruim opgevat, men zou ook rekening houden met kwaliteiten en kapaciteiten. De toelagen vond de minister niet te groot, want aan deze verhoging was een diepgaande studie voorafgegaan. Naar aanleiding van wat de heer Abbad gezegd had over het toezicht, merkte de minister op, dat de Vereniging Oost en West verdiensten heeft gehad met het toezicht en dat, mocht men tot verandering komen, men kontakt zou opnemen om te komen tot een coördinerend geheel.

In zijn antwoord ging de minister in op het verzoek om te komen tot een kontaktblad. De R.V.D. treft voorbereidingen om te komen tot een wekelijks nieuwsblad, wat aan de heer Van der Hoeven de opmerking ontlokte: Spaar de studenten voor nieuwsvoorziening door de R.V.D.!

In de tweede ronde waren de meeste sprekers voldaan over de toezeggingen door de minister. De heer Eman vroeg ook uit de buitendistrikten leden te doen opnemen in de studie-toelage-commissie.

De heer Da Costa Gomez was niet voldaan met het antwoord door de minister i.v.m. de doelstelling der regering met dit ontwerp. Vooral omdat de regering zeer breed is in haar doelstelling en de konsekwenties daarvan voor de belastingbetaler ver gaan. Moeten de belastinggelden gebruikt worden voor het individu of voor de gemeenschap, vroeg hij zich in dit verband af. Hij vond, dat door de brede doelstelling der regering de Antillen een geestelijk filantropische instelling zouden gaan worden in het Caraibisch gebied. De regering streeft het maximaal denkbare na in haar streven om niet alleen te letten op het direkte belang in verband met de toelagen.

I.v.m. het nieuwsblad, wees de heer Van der Hoeven op het door de R.V.D. gepresteerde in de afgelopen jaren! In zijn antwoord op de sprekers deelde de minister mede, dat de R.V.D. het blad zou verzorgen, terwijl ook andere instanties er in kunnen schrijven.

Bij de artikelsgewijze behandeling werden vele kleine veranderingen in de artikelen aangebracht op verzoek van dr Da Costa Gomez. Doordat deze afgevaardigde de puntjes op de i gezet wilde zien in de diverse formuleringen, ontspon zich een debat tussen hem en de voorzitter. „Vier jaar is deze zaak nu in behandeling, veel stukken zijn gewisseld en nu lijkt het wel of dit werk nutteloos geweest is" — en de heer Braam: „De afgevaardigde gaat spijkers op laag water zoeken" — en zelfs kwam men te spreken over een eventuele verdaging der besprekingen over dit onawerp. Aangezien bleek, dat men daar niet veel voor voelde, ging men er niet op in. De minister-president mengde zich eveneens in het debat en merkte op, dat als de minister twee keer hetzelfde moet gaan beantwoorden, het dan beter is dat de minister voortaan niet meer voor de commissies komt.

De minister stemde in om overal in de artikelen, waar het woord „studie" voorkomt, dit uit te breiden met „of opleiding".

Artikel 7, waarin o.a. bepaald werd, dat de gouverneur kon bepalen, dat na het horen van de studie-toelage-commissie in een bepaald jaar voor bepaalde studierichtingen geen toelage versterkt zouden worden, werd op voorstel van deze afgevaardigde geheel geschrapt.

Op verzoek van de heer Braam werd artikel 8 in zoverre veranderd, dat de regering **niet gebonden is door middel van advertenties in de kranten kennis te geven van de mogelkheid tot opgave voor het aanvragen van studieoplagen.**

De minister stemde daar direkt mee in.

Door indiening van een amendement en overname daarvan door de minister, werd overal, waar de term „afgestudeerde student" stond, met welke term dr Da Costa Gomez de draak had gestoken, dit te vervangen door „afgestudeerde". Om goed vijf uur kwamen de beraadslagingen omtrent deze landsverordening tot een eind. Er vond geen eindstemming plaats in verband met de vele wijzigingen in de artikelen. In de eerstvolgende vergadering zal deze dan plaats hebben. Ook punt 5 van de agenda, de ontwerp-landsverordening houdende instelling van een onderwijsraad, werd aangehouden tot de volgende vergadering.

De volgende punten van de agenda werden zonder al te grote moeilijkheden aanvaard. Alleen bleef men even stil staan bij de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de wapenverordening 1931.

Alle sprekers waren het in principe eens met deze wijziging. De heer Debrot vroeg zich af of ook een fles als een wapen beschouwd zou kunnen worden en verder merkte deze spreker op, dat de oude verordening de politie machtiging gaf tot het dragen van wapens. **Hij vroeg zich daarbij eveneens af of de gezaghebber, als hoofd van politie, verplicht is de instrukties van de minister van Justitie op te volgen. Is dit niet het geval, dan zou de minister verantwoordelijk gesteld worden voor de gezaghebber, over wie hij niets te vertellen had.**

Volgens de heer Da Costa Gomez streefde deze verordening zijn doel voorbij, doordat door zijn brede uitleg de burgers moeilijkheden zouden kunnen krijgen wegens het dragen van voorwerpen, die ook als wapen gebruikt zouden kunnen worden. Alle voorwerpen kunnen immers als wapen gebruikt worden.

De Hr. Braam merkte in verband met dit ontwerp op dat het zelfs een moderne inslag had omdat enkele oude wapens niet meer bij name genoemd waren. Verder stelde hij voor, dat als dit ontwerp aangenomen zou worden dat dan in alle publieke gelegenheden een waarschuwing zou worden gehangen met uitleg om zodoende preventief te werken. In Zijn antwoord op de vragen van de Hr. Debrot merkte de minister op dat ook een fles een wapen zou kunnen zijn als uit de wijze van dragen of het gebruik daarvan dit zou blijken.

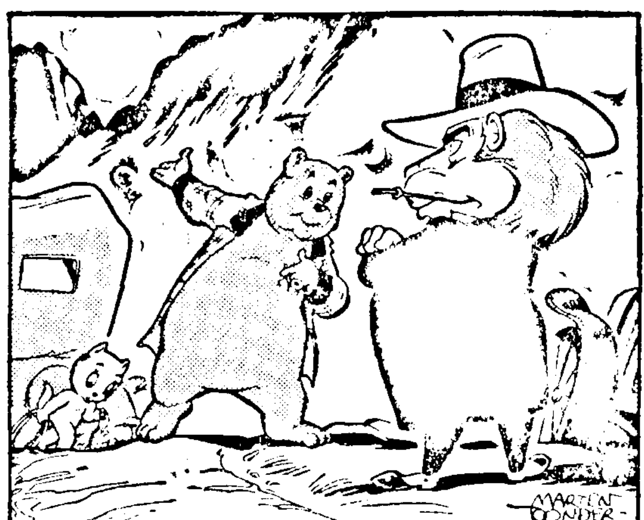
In verband met de Gezaghebber merkte de bewindsman op dat in zulke gevallen de Gezaghebber een landsdienaar is en hem dan ook instructies gegeven kunnen worden. Aan de Hr. Braam antwoordde de Minister dat op zijn vraag naar de mogelijkheid van een importvergunning op sommige wapens geen direct antwoord mogelijk was. Zijn voorstel voor waarschuwingen in alle publieke gelegenheden leek de minister bezwaarlijk, wel zou gezorgd worden voor een algemene waarschuwing.

De bezwaren van de Dr. Da Costa Gomez kon de minister niet geheel meevoelen. De minister vond dat er een groot verschil was met de vorige verordening, maar hij kon niet beamen dat de verordening te ver ging. Het is immers zo dat de meeste steekpartijen gebeuren met voorwerpen, die als zodanig geen wapens zijn, maar in zulk een geval wel als wapen gebruikt worden.

De verdere punten van de agenda werden als hamerstukken behandeld en zo kon de vergadering rond 18.15 uur eindigen.

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3456 Heer Bommel bracht zijn auto voor de kuil tot stilstand en stapte uit. „Dat was een knap staaltje, al zeg ik het zelf", sprak hij, zich tot de vreemdeling wendend. „Maar voor ons Bommels is zoiets een kleinigheid".

„O, ja?" vroeg de ander koeltjes.

„Ja", bevestigde heer Ollie. „Ik ben Olivier B. Bommel. U hebt vast wel eens van mij gehoord. Altijd daar waar hulp nodig is".

„Dan zult u het wel druk hebben", meende de onbekende.

Heer Bommel knikte. „Ik ben altijd bezig", zei hij. „Zelfs in mijn vacanties ken ik geen rust. En nu ben ik dus hier om u mijn hulp aan te bieden. U auto zit lelijk in de modder, als u begrijpt, wat ik bedoel".

De vreemdeling bekeek zwijgend zijn voertuig, dat tot de assen in het water stond en daarbij viel zijn blik op Tom Poes, die een sleepkabel uit de Oude Schicht had gehaald en daarmee aan het zeulen was.

„Wat is uw kleine vriend van plan?" vroeg hij bars.

„Oh, die......" hernam heer Ollie. „Hij eh...... wel, we zijn bezig om u te helpen, zoals ik al zei".

„Hm" zei de ander. „Ik weet niet of ik uw hulp wel nodig heb, meneer Bébommel. Mijn chauffeur is weg om een kraanwagen te halen — en in dit land moet men voorzichtig zijn wanneer een onbekende zomaar hulp aanbiedt. Ik heb nog nooit van u gehoord, meneer".

„Sranan Torie"

● De thans in Nederland verblijvende Surinaamse ministers, dr J. J. Sedney en dr ir F. Essed zullen dinsdag 3 maart te Amsterdam tijdens een bijeenkomst van de Foreign Student Service spreken over emigratie-mogelijkheden naar Suriname en vragen betreffende Suriname beantwoorden. De wereldomroep te Hilversum zal deze bijeenkomst op dinsdag 3 maart uitzenden en wel om 19.40 uur Surinaamse tijd en 18.40 uur Curaçaose tijd op de golflengten 16,88 m; 25,58 m en 19,71 meter. ● Met de kreet „Laat Eddy en Ingrid leven" is de jeugd van Paramaribo een geldinzameling begonnen. Het doel is zoveel geld bijeen te brengen, dat Eddy en Ingrid naar Nederland kunnen worden gezonden teneinde in Utrecht te worden geopereerd. Beide kinderen lijden aan een hartkwaal en hebben volgens doktoren in Suriname niet meer lang te leven, tenzij spoedig operatief zal worden ingegrepen en een dergelijke ingreep kan in Suriname niet worden verricht. Door de liefdadigheidsklub werd reeds een beroep gedaan op de direktie van de KLM in Den Haag om beide kinderen gratis een retourreis te verstrekken. Ondertussen wordt met groot enthousiasme de kollekte aangepakt en men hoopt uiteraard ook financiële steun van Surinamers te ontvangen die buiten Suriname wonen, opdat beide hartpatiënten spoedig naar Nederland kunnen worden gezonden en later weer gezond en wel naar hun ouders, broertjes en zusjes kunnen terugkeren. ● Er heerst al een grote aktiviteit te Sara, waar het hoofdkwartier van de Suralco voor de bouw van de dam, die iets zuidelijker zal komen te liggen, gevestigd zal worden. Deze aktiviteit geldt weliswaar slechts hoofdzakelijk de bouw van barakken, waar straks honderden arbeiders zullen moeten worden ondergebracht, maar alles wijst erop dat het begin is gemaakt en dat het binnenkort „menens" wordt. ● Tijdens een vergadering van de vereniging van timmerlieden verklaarde de heer J. Pengel voorzitter van de moedersbond, van de minister van sociale zaken vernomen te hebben, dat in de toekomst de dienst der arbeidsbemiddeling slechts die personen in aanmerking zal doen komen, die bij een vakbond zijn aangesloten. Voorts verklaarde de heer Pengel, dat de moederbond de 1 mei dag zal verheffen tot de „dag van de arbeid". De vereniging Surinaams bedrijfsleven heeft de minister van sociale zaken om inlichtingen verzocht over de juistheid van het bericht over de voorgenomen toepassing van „stille dwang" bij de arbeidsbemiddeling, die haars inziens een inbreuk betekent op de door de overheid te eerbiedigen vrijheid van de burger c.q. werknemer zich al dan niet te organiseren.

347 personen in Pretoria gearresteerd

Pretoria. — Te Lady Selbourne, een negerwijk van Pretoria, zijn vanochtend 347 mensen gearresteerd.

De politie zei te zoeken naar plegers van inbraak en diefstal en naar twee mannen die vuurwapens hadden gebruikt toen de politie donderdag met de gummistok optrad tegen 2.000 vrouwen, die proesteerden tegen de uitgifte van persoonsbewijzen. Er vielen toen vier gewonden. Vrijdag heeft de politie in Port Elizabeth 250 protesterende negervrouwen uiteengejaagd. Hier werden vier vrouwen licht gekwetst.

De plaatsvervangende politiechef van Transvaal, verklaarde na de razzia te Lady Selbourne, dat de gearresteerden hun persoonsbewijzen niet in orde hadden.

Moskou. — Naar radio-Moskou meldt is in verscheidene steden in de Oekraïne het afbetalingsstelsel ingevoerd, hetgeen direkt leidde tot een drukke handel in motorfietsen, radio's, fietsen, gramofoons en camera's.

Wegens plaatsgebrek moest de rubriek „Onze wereld deze week" vervallen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Zevendedags Adventisten in Israel

(Buiten verantwoordelijkheid der) Redaktie)

Redaktie Amigoe di Curaçao
Geachte heren,

Het was met de grootste verbazing, dat wij in uw editie van vrijdag 13 februari het artikel „Zeven-dags Adventisten in Israël" lazen. Te meer waren wij verbaasd, dat de Zevende-dags Adventisten hier al jarenlang werkzaam zijn en noch door geschrift of woord, noch via de radio ooit dergelijke leerstellingen hebben gepropageerd, zoals die door uw korrespondent naar voren werden gebracht. Wij willen daarom aannemen, dat door omstandigheden een verwarring van namen of personen is ontstaan. Wij danken u daarom voor de gelegenheid, die u ons mondeling toestond, om een en ander, via een ingezonden stuk in uw blad, te korrigeren.

Ten eerste willen wij opmerken, dat de Reverend Benjamin Rowden, in bovengenoemd artikel als hoofd van de sekte der Adventisten genoemd, geheel onbekend is in Adventistische kringen, en geen enkel persoon onder die naam, voor ons kerkgenootschap optreedt. De Zevende-dags Adventisten werken in Israël onder de naam „General Conference Corporation of Seventh-day Adventists in Israel", onder leiding van de predikant A. M. Potlin, een Amerikaans-Israëliet, die vele jaren geleden Christen werd, en thans als zendeling onder zijn eigen rasgenoten werkt. Hij heeft zijn domicilie in Jeruzalem.

De groep, die door uw korrespondent beschreven wordt, is waarschijnlijk een beweging, die de laatste jaren in de staat Texas is ontstaan, onder de naam „Davidians", en die ook de Sabbat houdt als rustdag. Zij hebben echter geen enkele relatie met het wereldwijde kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten, net zomin als men zou kunnen zeggen, dat er relaties bestaan tussen de Adventisten en de Rooms-Katholieke Kerk, omdat beiden in de Drie-eenheid geloven.

Naast de Zevende-dags Adventisten zijn er nog enkele andere groepen, die, hoewel uiterst klein in ledental, ook de zaterdag als rust-

(Vervolgd naar pag. 6)

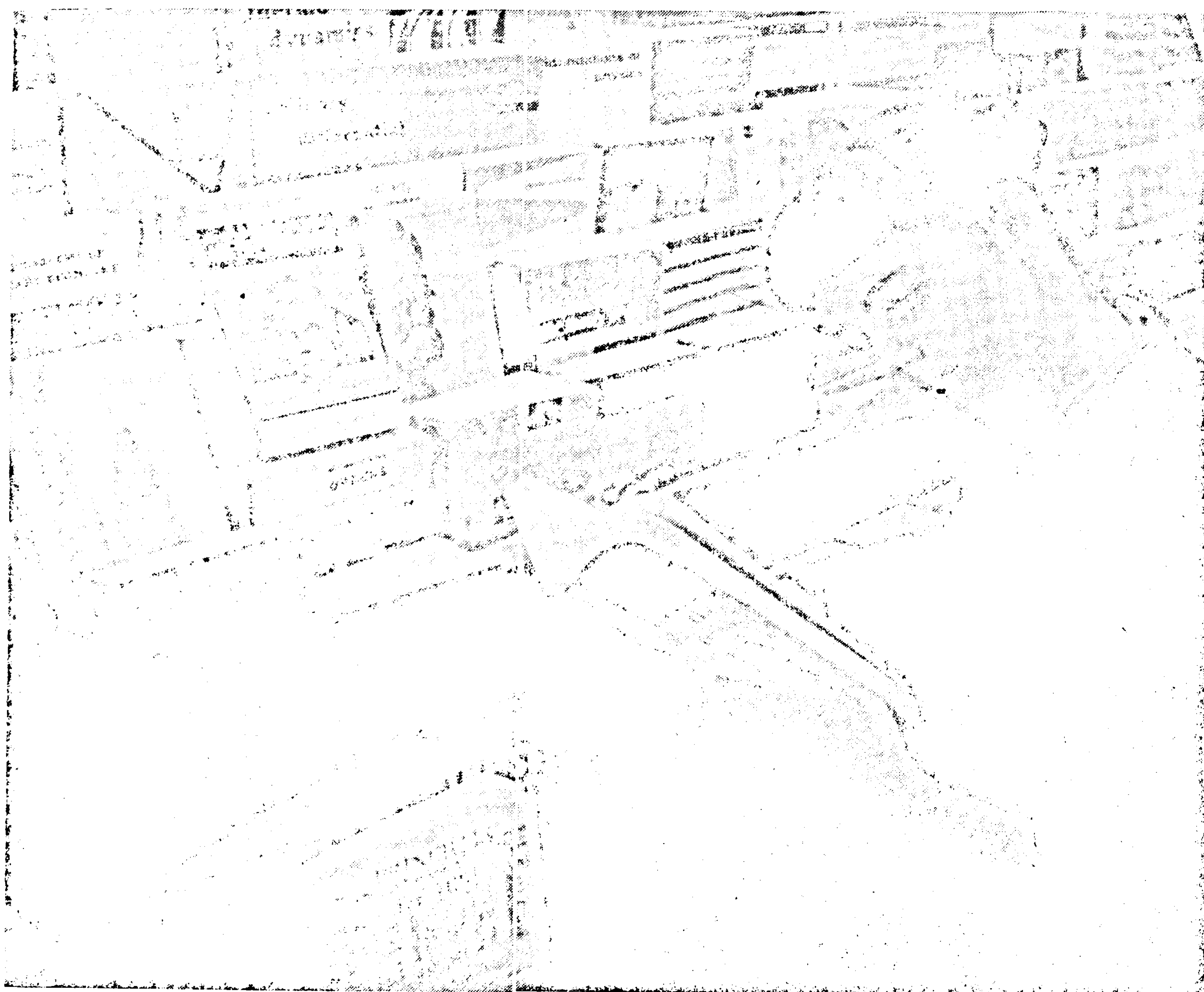
Hollandse Nieuwtjes

Die naam komt niet dikwijls in het nieuws maar vandaag dan op de eerste plaats: Beek en Donk. De stoere Beek en Donkers die weten wat ze willen. Dat ondervond de K.V.P. wel, die zomaar een werkbezoek afgedwongen werd. Als het nu een gewoon bezoek gegolden had, o.k., maar een werkbezoek afdwingen, nee dat doet niet iedereen. ● In Oostburg vergaderde de Zeeuwse Landbouwmaatschappij over het „honderdprocentplan". De bedoeling is dat over 5 jaar geheel Zeeuws-Vlaanderen leidingwater heeft. Tegen die tijd zal men daar wel de vlag kunnen uithangen. ● Als dat in Nijkerk zo doorgaat dan kunnen de kippen beter op houden met werken. Daar werden eventjes 50.000 eieren een prooi der vlammen en het bericht meldt verder: Drie gewonden naar het ziekenhuis. Nu is het niet helemaal duidelijk of dat drie gewonde eieren zijn, maar de ramp is al groot genoeg. En dat allemaal in het pakhuis van de heer Klok. ● Gisteren vertelde ik U al iets over een hotel op Terschelling „Verboden voor niet-duitsers", nu wilde men ook een „kinderheim" oprichten voor 2000 kinderen, maar die pret gaat niet door. Dit was het antwoord van de ministers Struycken, Witte en Staf. ● Op de Jaarbeursterreinen te Utrecht heeft men nu de beschikking over verplaatsbare tuinen gekregen. Het zijn er zelfs 32 van vier vierkante meter. Dus U moet wel uitkijken, op een gegeven ogenblik kunt U een wandelend tuin tegenkomen. ● Aan alle lezers van de nieuwtjes een prettig weekend en tot Maandagmiddag.

Ongeregeldheden op scheepswerven van Malta

Valetta — Op de scheepswerven van Malta braken ongeregeldheden uit nadat enkele duizenden arbeiders — met hun werkloon — de mededeling hadden gekregen dat zij niet meer voor de Britse marine zouden aerken maar naar de Britse firma Bailey op Malta zouden overgaan. De vakverenigingen protesteerden tegen de overname omdat het besluit daartoe door de Britse regering en niet door de gekozen regering van Malta werd genomen.

Onlangs maakte de firma Bailey bekend dat zij na de overname een bedrag van omstreeks 65 miljoen gulden zou besteden voor uitbreiding van de werven en dat de arbeiders die bij de Britse marine in dienst zijn, bij haar in dienst konden komen.

... pocket" boek veroorzaakte een ware revolutie op het gebied van de uitgeverij en de leesgewoonten van het amerikaanse volk. Waren de pocket-boek uitgaven aanvankelijk voornamelijk „thrillers" en „westerns", sinds enige jaren is men begonnen ook klassieke, wetenschappelijke en studiewerken in enigszins „veredelde" pocketvorm uit te geven. Deze boeken zijn enigszins duurder en duurzamer dan de gewone pocket. Vooral studenten, doch ook vele anderen zijn afnemers van d t soort. (Foto: U.S.I.S.)

Een revolutie in het uitgeversbedrijf

HOE HET POCKET-BOEK AMERIKA VEROVERDE

Gevolg èn oorzaak van „kultuur-verschuiving"

Gedurende de 20 jaren, die er verlopen zijn sinds de eerste uitgave van goedkope „paperback" herdrukken het licht zag, heeft het Amerikaanse volk een aanzienlijk deel van zijn vrije tijd en zijn geld besteed om de uitgeverij-bedrijven te tonen hoezeer zij zowel de omvang als de smaak van hun afzetgebied hebben onderschat.

Toen het Amerikaanse volk boeken kreeg, die goedkoop waren en gemakkelijk binnen zijn bereik gebracht werden, begon het te lezen in een tempo en omvang, waarvan geen uitgever tot dan toe had kunnen dromen.

Tussen 1940 en 1956 kocht het 2 000 000.000 exemplaren van „pocketbooks". Toen men in 1952 andere werken dan romans op de markt bracht, in pocket-book-vorm, overtrof de reaktie van het publiek wederom iedere verwachting.

Het gevolg is, dat uitgevers nu de eersten zijn om te erkennen, dat er in hun bedrijf een revolutie heeft plaats gehad, en de laatsten, die kunnen voorspellen wat het uiteindelijk resultaat daarvan zal zijn.

„Wij moeten allen goed voor ogen houden", zei een hunner onlangs tot zijn mede-uitgevers, „dat er momenteel een nieuwe handleiding voor onze branche bezig is geschreven te worden en geschreven; dat er geen veilige en zekere gidsen zijn op dit terrein."

Voor 1939 was er meer dan één poging gedaan om het „paperback"-formaat, dat met zoveel sukses in andere landen was gebruikt aan de Amerikaanse markt aan te passen. Maar — zoals achteraf duidelijk is geworden — is toen iedere poging gestrand op het probleem van de verspreiding. De boeken werden in het algemeen aan het publiek aangeboden via de boekhandels van het land. Aangezien deze minder bedroegen dan 10.000 en in stedelijke centra lagen, had de overgrote meerderheid van het Amerikaanse volk, dat op het platteland woonde, slechts toegang tot boeken via de openbare boekerijen. En het was juist deze overgrote meerderheid, dat door het uitgeverij-bedrijf ten onrechte was aangezien voor nietlezers.

Toen Robert deGraff in 1939 met zijn Pocket Book herdrukken begon, heeft hij voor de verkoop daarvan gebruik gemaakt van de meer dan 100 000 afzetkanalen, waarlangs tijdschriften aan de man gebracht werden. Zodoende konden de Amerikanen voor het eerst even goedkoop en in bijna een even grote verscheidenheid van plaatsen boeken kopen als een pakje sigaretten. Zij konden nu een pocket-boek en passant medenemen tegelijk met de boodschappen in de supermarkt.

Terwijl zij op een trein of een vliegtuig stonden te wachten, nodigden op verschillende plaatsen in de stations rekken en stands met boeken hen uit. In „drugstores" en galanteriezaken kon men ze krijgen.

In het eerste jaar, dat de boeken op de markt kwamen, werden anderhalf miljoen exemplaren gekocht en in latere jaren — toen ongeveer 80 uitgevers pockets, hetzij als hun enige uitgaven, hetzij als speciale branche aan hun bedrijf toevoegden — stegen de verkoopscijfers met jaarlijks nog 70 miljoen.

Bepaalde auteurs, wier boeken in het gebruikelijke formaat slechts op bescheiden schaal verkocht werden, werden grote suksessen in pocket-book-formaat.

Van „Young Lonigan" bijvoorbeeld van James Farrell, werden minder dan 1000 exemplaren verkocht in het eerste jaar van uitgave als een „hardcover"; maar als „paperback" behaalde de verkoop van het boek bijna het miljoen.

Een ander ernstig misrekening van de Amerikaanse uitgevers lag in de onderschatting tijdens de eerste 12 jaren sinds het ontstaan van het pocket-boek van de smaak van het publiek voor ernstige lektuur en „non-fiction". Want tegenover één „Young Lonigan" stonden talrijke uitgaven in de „thriller"-kategorie, en boeken droegen lugubere afbeeldingen op hun omslagen — ongeacht de inhoud — met het doel de massa der lezers aan te trekken.

Op een gegeven ogenblik bleek er in dit type een verzadigingspunt te zijn bereikt; de omzet steeg niet langer, doch de betekenis van dit verschijnsel werd door sommigen over het hoofd gezien.

Eveneens zagen de uitgevers over het hoofd het sukses van de nieuwe series herdrukken van ernstige „non-fiction" en klassieken, die de New American Library in 1947 onder de naam „Mentor Books" begon uit te geven. In 1958 had de Odyssee in deze serie reeds 13 drukken beleefd, het werk „Biography of the Earth" zeven en „New World Writing" 12 uitgaven. Ook in de serie „Pocket Books" (want de naam van de serie was inmiddels tot een soortnaam geworden) werden werken van blijvende waarde ingevoegd, die een grote afzet hadden.

Maar eerst in 1952 kwam de werkelijke doorbraak naar „kwaliteitspockets". Jacob Epstein, een jonge employee bij de grote uitgeversfirma Doubleday & Co., wist zijn werkgevers te overtuigen, dat er een markt was voor herdrukken van moeilijk te verkrijgen boeken, goed-ingebonden, met aantrekkelijke omslag, die verkocht zouden worden voor een hogere prijs dan de in massa geproduceerde paperbacks. Vijf jaar later had deze maatschappij 4 miljoen exemplaren verkocht van de 110 titels, die als resultaat hiervan in de „Anchor"-serie het licht zagen.

Met de „Anchor Books" had de pocket een nieuwe waardigheid en aantrekkingskracht gekregen, met zijn door bekende illustrators ontworpen aantrekkelijke omslagen.

Ook andere uitgevers begonnen met dergelijke series, waarvoor ook niet alleen de afzetkanalen van tijdschriften werden gebruikt, doch die ook te vinden waren in de boekenzaken.

Van een kwaliteitstitel worden soms niet meer dan 10.000 exemplaren verkocht, doch de hogere prijs (oplopend tot ongeveer twee dollar) maakt de uitgave zakelijk verantwoord.

In 1957 werden meer dan 15 miljoen paperbacks in deze branche verkocht. Deze zijn niet slechts beperkt tot Amerikaanse titels. Op het gebied van de geschiedenis behoren tot de gezochte werken bijvoorbeeld Pirenne, Burkhardt, Huizinga en Trevelyan. „De Gebroeders Karamazov" en ‚Oorlog en Vrede" zijn in drie verschillende uitgaven verkrijgbaar. Men vindt Schiller, Goethe, Strindberg, Lessing, Molière, Racine, Sartre, Camus, Alarcón, Unamuno, Lorca, Lope de Vega, Ibsen, om maar enkelen te noemen, vertegenwoordigd.

De beste afnemers van kwaliteitspockets zijn de studenten van middelbare scholen en universiteiten. Wegens de lage prijs worden thans door de professoren meer titels opgegeven als te bestuderen literatuur van een bepaald onderwerp.

Tevens worden thans oorspronkelijke werken speciaal geschreven om aan specifieke akademische behoeften te voldoen, in pocket-edities uitgegeven. En de vele over de televisie gegeven kursussen hebben een literatuurlijst, die hoofdzakelijk uit deze paperbacks bestaan.

Doch de verrassende ondervinding, die men uit de verkoop in de laatste zes jaar heeft kunnen maken, is, dat de vraag zich niet beperkt heeft tot studenten.

Naar schatting koopt een half miljoen niet-studenten ieder jaar ten minste vijf of zes van dit soort boeken, terwijl verkoop van pocketromans met 20 procent is teruggelopen.

Naast de uitgave van boeken van wetenschappelijke en kulturele aard hebben sommige uitgevers series op speciale gebieden in het leven geroepen.

Wellicht gestimuleerd door het merkwaardig sukses van Marmaduke Pickthall's vertaling van „De Betekenis van Glorieuze Koran" in 1953 begon deze branche te verschijnen. In 1958 waren er tenminste 200 godsdienstige en filosofische werken onder de 6000 titels van paperbacks, die in de Verenigde Staten verkocht werden. Naast boeken van westerse religieuze denkers als Niebuhr, Maritain en Buber, vindt men ook titels als „Buddha en het Buddhisme", „Zen Buddhisme", „A Study of Mohammedanism", de „Bhagavada-Cita", de „Upanishaden", enz.

Ook boeken over de kunst met talrijke reprodukties, soms zelfs in kleuren, deden hun intrede. Er is bijvoorbeeld een serie magnifiek geillustreerde boeken, die al de fasen van de Japanse kunst behandelt.

Ook op het gebied van de muziek — geschiedenis, biografie, liederenbundels en partituren — heeft de paper-back zich begeven. Melvin Arnold van Harper Publishing Co. gaf een verklaring voor de hier beschreven hoge vlucht, toen hij opmerkte: „Er is bij ons een nieuwe passie voor goede kwaliteit. Een wijd vertakte kulturele beweging van dit soort krijgt men moeilijk op gang, doch eenmaal in voortgang is zij niet meer te stuiten. Het verschijnsel van de „kwaliteitspocket" is zowel een produkt van als een stimulans voor deze kultuurverschuiving."

Het pocket-boek is niet langer het stiefkind van het uitgeversbedrijf. Een derde deel van de titels te verschijnen zijn pockets.

Men heeft in de Verenigde Staten boekhandels, die uitsluitend deze boeken verkopen. Driekwart van de bibliotheken hebben ze in voorraad en reeds is voor de tweede maal een jaarlijkse prijs toegekend aan „de beste en invloedrijkste uitgave".

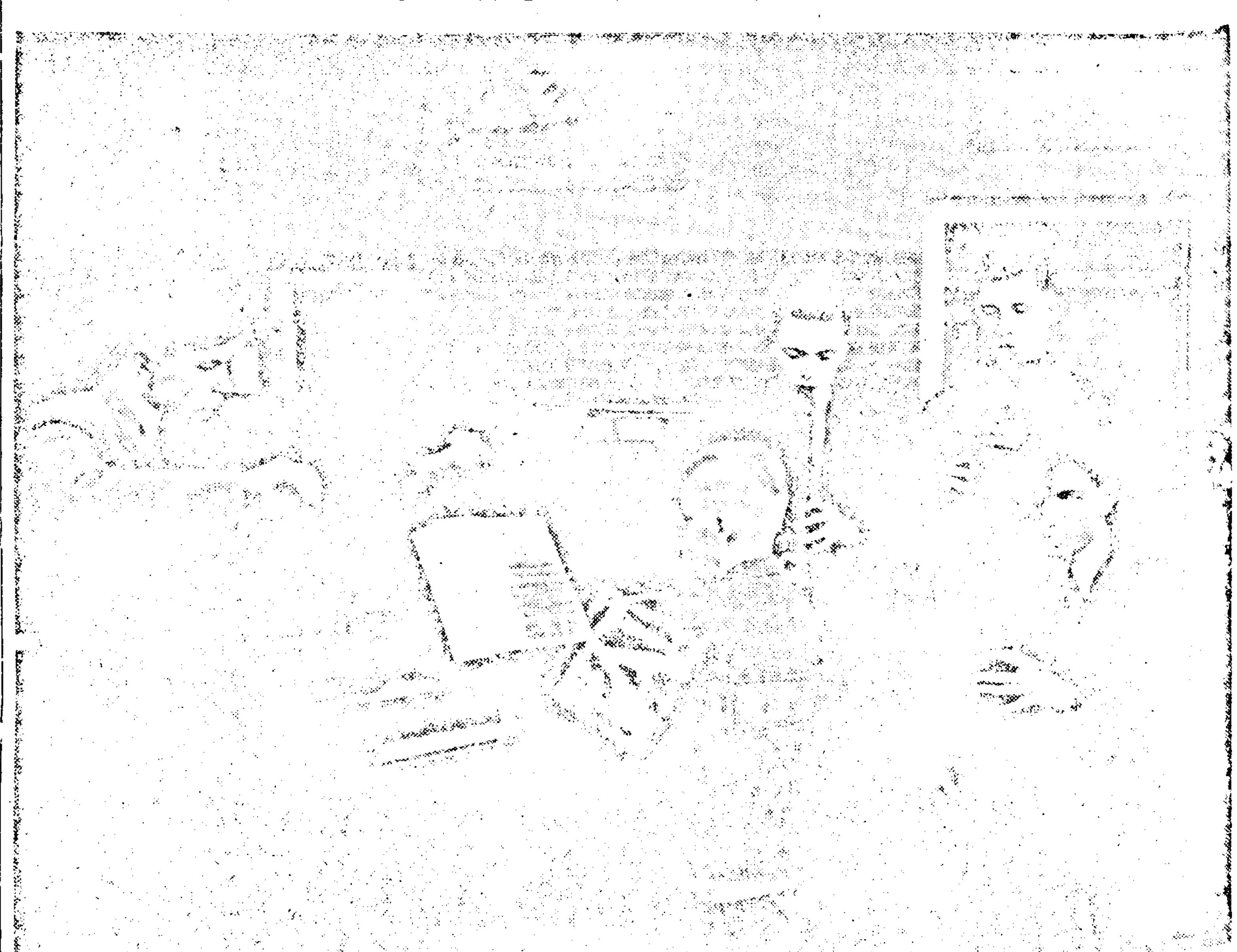
Ook zijn de pockets in formaat verbeterd. De omslagen zijn dikker en beter verzorgd, de marge is wijder geworden en zij zijn ingenaaid. Zelfs de goedkopere soorten zijn duurzamer geworden.

Nu sommige werken oorspronkelijk in het pocket-formaat verschijnen, wordt dikwijls de vraag gesteld of de uitgevers uiteindelijk zullen ophouden met het uitgeven van boeken het normale formaat en met stijve omslag. Geen enkele uitgever heeft hierop nog geantwoord.

Want een van de merkwaardige verschijnselen van de thans twintig jarige revolutie in het uitgeversbedrijf is, dat de paperbacks de duurdere en ingebonden boeken in populariteit hebben.

Integendeel — en dit is wellicht een bevestiging van de hierboven aangehaalde opmerking van M. Arnold betreffende „kultuurverschuiving" — de fenomenale omzet van paperbacks schijnt de verkoop van alle boeken slechts gestimuleerd te hebben.

Huismuziek en clubhuismuziek

Het „huismuzieken" zonder enig probleem....

(Van onze speciale medewerker in Nederland)

De vraag of er in deze tijden in Nederland nog aan huismuziek wordt gedaan stort een mens in een zekere ongewisheid. En het lijkt ons niet onwaarschijnlijk dat veler gedachten onmiddellijk uitgaan naar een vorm van „huismuziek", die bestaat uit het luisteren naar de radio en het hand over hand toenemende „draaien van plaatjes". Maar men moet daar dunkt ons, tegenover stellen dat het hier dan gaat om een bijzonder passieve muziek-beoefening, die zeker in vele opzichten nuttig en plezierig kan zijn, maar die uiteraard met het echte muziekmaken niets van doen heeft. In welke mate en in welke vorm wordt er in de Nederlandse huiskamer nog muziek gemaakt? De beantwoording van deze vraag is niet zo heel eenvoudig. Natuurlijk is het aantal Jantjes en Marietjes, dat door pa en ma, desnoods nolens volens en vanwege de „opvoeding" achter de piano wordt gedreven, nog zeer talrijk. En het aantal jongedames dat zich op gezette [illegible] een zwijmelend „Gebet einer Jungfrau" of een sentimenteel „Blumenlied" [illegible] ongetwijfeld nog groot. Maar men kan dit al- bezwaarlijk samenvatten onder de titel „huismuziek", evenmin als bijvoorbeeld de tumultueuze verrichtingen van het „bandje". Huismuziek in de klassieke, en aanvaardbare zin van het woord lijkt ons iets anders.

Er is in Nederland een „Vereniging voor Huismuziek". Zij bestaat nog maar kort, nademaal zij in 1952 werd opgericht. Niettemin telt zij bereids meer dan 1900 leden. Zij kent verder „buitengewone leden". Zij worden gevormd door verenigingen en instellingen, die zich bezig houden met de opleiding van „muziekleiders" en verenigingen op het gebied van jeugdvorming en volksontwikkeling, die ook de muziekbeoefening op hun programma hebben. De vertegenwoordigers van deze organisaties vormen samen mét het hoofdbestuur van de „Vereniging voor Huismuziek" een „contactraad voor huismuziek".

Wat is het ideale repertoire voor de „huismusicus"?

Wat wil en wat doet nu deze „Vereniging voor Huismuziek". Zij richt zich krachtens haar doelstellingen vooral tot die groep van de bevolking, die tot nu toe verstoken bleef van alle aktieve muziekbeoefening. Zij gaat daarbij uit van de veronderstelling dat de meeste mensen muzikaler zijn dan door henzelf en door anderen meestal wordt aangenomen. Zij stelt verder, dat zingen het uitgangspunt en de kern van iedere muziekbeoefening (vooral door leken) moet zijn, dat zuiverder en beter zingen en spelen een zaak is van ontwikkeling en scholing, dat er volwaardige muziekinstrumenten bestaan, die binnen het bereik liggen van een ieder (blokfluiten, vedels, gitaren enz.) en dat de juiste keuze van de muziek van het allergrootste belang is.

De „Vereniging voor Huismuziek" handelt ook overeenkomstig deze beginselen. Zo geeft zij om de twee maanden een mededelingenblad uit, waarin telkens een bijlage van vier bladzijden verantwoorde huismuziek is opgenomen. In dat blad worden naast de gegevens over cursussen en bijeenkomsten een toelichting op deze muziekbijlagen gegeven. Ook worden daarin alle uitgaven van voor de huismuziekbeoefening belangrijk geachte boeken en muziekwerken uit binnen- en buitenland besproken. Deze voorlichting beantwoordt kennelijk aan een behoefte, want zij vindt haar duidelijke voortzetting in talloze schriftelijke en telefonische aanvragen om adviezen, die ook royaal aan leden en niet-leden worden verstrekt.

De „Vereniging voor Huismuziek" doet ook ander, nóg meer op de praktijk gericht werk. Zij organiseert cursussen en samenkomsten in klein verband, soms ook in de huiskamer, en samenkomsten in groter verband, welke laatste meestal onder leiding staan van ervaren vakmusici. Doel is uiteraard: verbetering van het spelpeil. Van meer beslissende betekenis lijkt ons een gezinsmuziekweek, zoals die door de vereniging in 1957 voor het eerst in het woonoord „Sevenum" werd gehouden en waar de meest ideale huismuziekbeoefening aan de orde was: het musiceren van ouders en kinderen tezamen.

Wat is het idea repertoire voor de huismuziekbeoefenaar? De Vereniging voor Huismuziek maakt in belangrijke mate gebruik van muziek uit de achttiende eeuw en van daarvóór gecomponeerde stukken, die wat de „techniek" betreft meestal wel voor leken toegankelijker zijn. Ook stimuleert zij zeer sterk de kennelijk groeiende behoefte om die muziek op oude instrumenten, voor de kleine ruimte uiteraard meer geschikt, uit te voeren. Zij houdt het dus op blokfluiten, viola da gamba, op vedels, luiten, spinet en clavecimbel. Zij heeft zelfs een cursus voor de bouw van vedels georganiseerd.

Deze „Vereniging voor Huismuziek" doet dus alles tezamen voortreffelijk, smaakvormend, paedagogisch werk. Niettemin menen wij dat haar aktiviteiten de beoefening van de huismuziek slechts indirect bevorderen. Zij begint er mee de muziekbeoefenaars uit huis te lokken, overigens kennelijk met de bedoeling, dat zij zich de door hen opgedane muzikale ervaringen thuis verder ten nutte maken. In hoeverre, dat tot nu toe gelukt is of zal lukken is op het ogenblik nauwelijks na te gaan.

Wij duidden reeds aan dat de beoefening van de huismuziek in deze tijden een vrij gecompliceerde zaak is. Is de piano, laat staan de vleugel, een huismuziek-instrument? De bevoegden zeggen van niet. Niettemin, kunnen de bevoegden niet verhinderen dat „huispianisten" aan hun instrument wonderen van „actief" muziekgenot beleven. Is het zingen van Schubert-liederen in de huiskamer verantwoorde huismuziek? Neen, zeggen sommigen, het is nabootsen van de vakmatige muziekbeoefening of zelfs van de concertpraktijk. Men is dan geneigd om te vragen: en wat dan nog? Men beleeft er toch zijn muziekvreugde aan? Men wil de jeugd niet opvoeden tot 25ste-rangs podiumartisten. Neen, en dat moet men dan ook niet doen. Men moet, dunkt ons, de jeugd opvoeden tot het begrip en liefde voor de geneugten van het zelf muziek maken. Natuurlijk doet dat een „Vereniging voor Huismuziek" in belangrijke en verheugende mate en de verschillende Volksmuziekscholen al evenzeer. Maar gaan zij daarbij niet ietwat al te eclectisch te werk. Er is een snobisme naar de ene zijde, maar ook naar de andere zijde mogelijk. En huismusici hoeven toch niet per se in de richting van muzikale rauwkost-eters te worden geduwd. Wij zeggen niet dat zulks gebeurt, wij wijzen slechts op een gevaar.

En wij hebben de tijden dat de muziekbeoefening essentieel opgenomen was in een bestaande muziekcultuur nu eenmaal definitief achter de rug. Wellicht keren zij weer terug. En misschien beleven wij in dit opzicht zelfs een kentering. Er zijn tekenen, die daar op wijzen. En misschien ook is de stap van verantwoorde clubhuis-muziekbeoefening naar verantwoorde huismuziek-beoefening niet eens zo heel groot. Men kan dat slechts afwachten.

Thuis muziek maken is in deze tijden een vrij gecompliceerde aangelegenheid. Althans waar het een „muzikaal-maatschappelijke" verantwoording betreft. Die verantwoording is overigens niet altijd helemaal noodzakelijk, vooral niet op het moment dat er echt „huismuziek" wordt gemaakt, zoals op bijgaande foto's kennelijk het geval is. Men neemt de viool of de gitaar ter hand en welaan... daar komen de klanken. Het verantwoord muziek maken is iets anders, maar ook dan is het onbekommerd muziek-plezier niet uitgesloten. In zekere zin is het zelfs voorwaarde. Wij zeiden reeds dat het alles nogal moeilijk ligt....

Vechtpartij te Beiroet tussen aanhangers van de Gaulle en Nasser

Beiroet. — Een vechtpartij, waarbij twee gewonden vielen, is gisteravond in een bioskoop te Beiroet uitgebroken tussen bewonderaars van generaal De Gaulle en aanhangers van kolonel Nasser. De eersten juichten tijdens de vertoning van het filmjournaal de Franse presiden toe, terwijl de laatsten de naam van Nasser schreeuwden. Beide groepen geraakten prompt slaags en de vechtpartij, die in de bioskoopzaal begon, spreidde zich gauw naar het restaurant, waar de vechtersbazen zich met coca-cola-flessen bewapenden. De politie moest er een eind aan maken. Niemand werd gearresteerd.

Klassieke muziek op de plaat

Oude meesters van oratorium en orgel

Opnamen van Heiller en Schuster

Wij hebben al eens aandacht gevraagd voor een Pathé-opname van een zesstemige Mis van de 17e eeuwse Franse hofcomponist Marc-Antoine Charpentier, kapelmeester van de Saint Chapelle te Parijs. Thans zond Pathé, die kennelijk de schatkamers van de oude Franse muziek exploreert, mij opnieuw een opname toe (DTX 259) waar een ander werk van Marc-Antoine Charpentier, op is vastgelegd, gekoppeld met een Te Deum van zijn, een generatie jongere, tijdgenoot en collega Charles-Hubert Gervais, die van 1671-1744 leefde en Sous-Maître was van de Chapelle Royale. Beiden behoorden tot de kring van musici, die Philippe d'Orléans, duc de Chartres om zich heen verzamelde.

Men verbaast zich opnieuw, wanneer men deze plaat hoort, dat er van de Franse voorklassieke meesters zo weinig bekend is gebleven, in vergelijking met Duitse en Italiaanse naren uit die perioden. Dit wekt des te meer verbazing, omdat de wereld der muziek toen nog veel minder door nationale grenzen onderverdeeld werd dan in de negentiende en de twintigste eeuw, en er in de kunst veel meer sprake was van een algemene Europese geest, waarin zich dan wel nationale culturen aftekenen, die geheel vrij met elkander in communicatie stonden. Die open communicatie spreekt uit de gemeenzaamheid van stijl, die allen bond en de meest uiteen gelegen centra over en weer bevruchtte. In deze Franse barokmuziek vindt men even gemakkelijk trekken van de Duitse als van de Italiaanse barok en toch zijn er zeer wel te onderscheiden kenmerken, die getuigen van specifieke traditievorming, die beantwoordt aan de eigen volksaard.

Marc-Antoine Charpentier

De grote meester, die Marc-Antoine Charpentier geweest is, vindt men op deze opname vertegenwoordigd met een werk, dat naar men zou veronderstellen uit zijn jongere jaren stamt en dat geheel doortrokken is van geest en stijl van de geniale Italiaanse innovator Claudio Monteverdi, die trouwens nog leefde toen Marc-Antoine geboren werd (1634). Het draagt als titel „Le reniement de Saint-Pierre", op de teksten van het Sint Jansevangelie, en is te beschouwen als een vorm van renaissancistisch oratorium, in de factuur waarvan men overigens evenzeer voorbeelden vindt van Philippus Neri als van de Duitser Heinrich Schütz, die de grootste was van Bachs voorgangers. Het is een korte scène, die gebouwd is op het primitieve recitatief van de vroege Italianen, — de evangelist, de personages. Het recitatief is in de Duitse lijn, soms choraliter, soms monodisch door soliloquentes voorgedragen, maar het komt eveneens voor, dat de personages ter karakterisering van de situatie in vrije imitatie zingen. Daarin ziet men dan een sterk dramatisch accent te voorschijn treden, dat zeker beschouwd mag worden als een Franse bijdrage tot de muziek-dramatiek, zo goed trouwens als de sterk aansprekende dictie, die Marc-Antoine bewaart in de melismatische behandeling van sterk emouverende tekstgedeelten en waarmee hij eveneens een Franse loot ent op de bloeiende stam van het Italiaanse melos.

Men ziet welk een kostelijke schakel zo'n werk vormt in de ontwikkeling van de muziek van het avondland en hoe het de groei markeert van het vroeg-Italiaanse oratorium naar het noordelijke motet-oratorium, dat tenlaatste zich weer verwijdt tot het uiterst gecompliceerde organisme dat het oratorium van de hoge barok is.

Te Deum van Gervais

Een voorbeeld van dit laatste, dat de top van de ontwikkeling al zeer nabij komt, vindt men in het hymnische Te Deum van Charles-Hubert Gervais, zeer lyrisch gestemd met een treffende gevoeligheid voor de woord-declamatie en naar de vorm een werk met koornummers in gemengde polyphoon-homophone stijl, doorschoten met lyrisch-ariose soli en ensembles, waarin de muziek als autonoom uitdrukkingsmiddel zó zelfstandig heerst, dat zij menigmaal uitvoerig op enkele woorden elaboreert. Het is een rijk en in haar expressie treffend rijpe muziek.

Zij wordt ook nu weer uitgevoerd door de uitstekende Chorales des Jeunesses Musicales de France en orkest onder leiding van Louis Martini met een hele reeks van Frankrijks beste vocalisten als solisten, t.w. Martha Angelici, Solange Michel, Jeanine Collard Michel Sénéchal, Jean Giraudeau, Jacques Pruvost en Louis Noguera, de organiste Henriette Roget en de cl. veciniste Françoise Petit.

Een nieuw album, bevattende twee platen, in Philip's complete orgelwerken van J. S. Bach, gespeeld door Anton Heiller, (A00308 L. A00309 L. delen IX en X) geeft op de eerstgenoemde plaat een aantal Koralen. Het zijn de zogenaamde Zes Schübbler-koralen en nog eens zes uit de „Verscheidene voorspelen", die niet te beschouwen zijn als koraal-variaties en ook niet door Bach in definitieve bundels zijn verzameld. De meeste stammen wel uit de jongere jaren van de meester en zijn voor verschillende doeleinden geschreven. De Schübbler-koralen ontlenen hun naam aan de drukker, bij wie Bach deze stukken het licht gaf. Ze zijn niet oorspronkelijk voor het orgel geschreven doch door Bach gearrangeerd naar koralen uit cantaten.

Bach-platen

De tweede plaat doet recht wedervaren aan het door Bach, na zijn jonge jaren zelden meer beoefende genre van de Koraal-partita, de suite van variaties op een koraalthema. Heiller speelt hier de Partita op „Sei gegrüsset Jesu gütig", waarvan de partita wel uit drie perioden van Bachs leven schijnen te stammen, maar die hij in ieder geval gecompleteerd heeft in zijn laatste levensperiode. Voorts is daar het briljante, en speels-opgewekte Preludium en Fuga in C uit de vroege Weimar-jaren en tenslotte de monumentale Passacaglia in C, die met een kolossale Fuga op een dubbel-subject eindigt. Inzonderheid in dit laatste werk is opvallend de strakke, abstraherende voordracht van Anton Heiller, die op de uiterste muzikale eenvoud is gericht en weinig sterk naar voren tredende stemmen en daarmee gepaard gaande contrasten of ook dynamische tegenstellingen toelaat. Hij bespeelde ditmaal het moderne orgel van de Abdij te Sankt Moritz.

Een andere Bach-opname, die ons doet kennis maken met een te weinig gehoord orgel en een heel jonge, maar fameus knappe organist vindt men op Opera 3128 van de Europese Fonoclub, Singel 262, Amsterdam. Het is Walther R. Schuster, organist van de Sankt Stephansdom te Passau, die zijn eigen orgel, het grootste van Europa, — pedaal, vijf manualen, 208 sprekende stemmen — bespeelt. Hij doet dit met het Concert in G (bewerking van een vioolconcert van hertog Johann-Ernst van Sachsen-Weimar) en een Preludium en Fuga in C, vermoedelijk uit 1730. Het is een buitengewoon indringend getimbreerd en klankrijk barokorgel. Op Opera 3127 speelt Schuster iets heel bijzonders: behalve de Negende uit de bundel Toccata's van zijn zeventiende eeuwse voorganger als Domorganist te Passau, Georg Muffat — wel gemaakt en afwisselend vier delig stuk — hoort men zowaar een orgelwerk van Max Reger en wel diens Fantasie en Fuga in d op. 135, het laatste van zijn grote orgelwerken. Een meeslepend stuk in zijn rijk geschakeerde klankfantasie en in zijn dubbelfuga tot een werkelijk adembenemende monumentaliteit stijgend. Met dit furieus moeilijke stuk legt Schuster een meesterproef af, die hem stempelt tot een der belangrijke orgelisten van de jonge generatie.

MOBACH

Post van de Bovenwinden

De postvlag

Vroeger had men de gewoonte op Saba om bij het postkantoor de postvlag te hijsen, zodra de brieven daar ontvangen waren en klaar voor de uitdeling. De bekende donkerblauwe vlag met wit vierkant in het midden wenkte iedereen naar het postkantoor om zijn brieven te komen afhalen.

Die vlag is in onbruik geraakt maar het afhalen van brieven is er nog want postbestelling is iets dat men nog niet ontdekt heeft hier. Waarom wordt dat teken van de aankomst der post niet meer gegeven? We kunnen toch moeilijk zeggen dat het niet meer nodig is omdat de post met de regelmaat van de klok aankomt. Integendeel wij zijn misschien verder van die regelmaat af dan vroeger! Zelfs op het postkantoor kan men u meestal niet inlichten of nu werkelijk de postboot zal aankomen op de daartoe bepaalde dag. Wij praten niet van op tijd aankomen, wij zouden al gelukkig zijn als de „Blue Peter" ook werkelijk verscheen, de dag na de aankomst van de post op St Maarten. Nu is het devies van ons postwezen: moeder Anna, ziet ge nog niets komen?

Geef ons de kans om, als de post aankomt, de feestelijke stemming er in te houden; geef ons tenminste het genot van een wapperende postvlag!

In het noord-franse plaatsje Rijssel zijn 25.000 metaalbewerkers in staking gegaan uit protest tegen de sluiting van de metaalfabrieken. De aartsbisschop heeft in deze kwestie reeds stelling genomen en de actie van de fabrieksdirecteuren scherp veroordeeld. Foto: Demonstrerende metaalbewerkers in Rijssel.

Verklaring van Kardinaal Richaud

Franse bisschoppen blijven lichtvaardig ontslag gispen

Christelijke directie handele volgens evangelische moraal van opoffering

Van het arbeidsconflict, dat in het gebied van Rijssel in Noord-Frankrijk sinds eind januari de gemoederen in beroering houdt, lijkt het eind nog niet in zicht. Men zal zich de oorzaak herinneren: het ontslag van in totaal tegen de duizend man personeel bij Fives-Lille te Rijssel en bij Cail te Denain, twee constructiefirma's die een fusie waren aangegaan, waardoor dit ontslagen personeel, rond 10 pct van de totale bezetting, overbodig zou zijn geworden. En het bijkomend gebeuren, waardoor dit conflict zeer bijzonder in de algemene belangstelling geraakte: de gemeenschappelijke verklaring van de bisschop van Rijssel, kardinaal Linart, en de aartsbisschop van Cambrai, mgr. Guerry, waarin werkloosheid een ernstig zedelijk kwaad werd genoemd, het ontslag van werknemers een al te gemakkelijke oplossing in geval van economische moeilijkheden, en waarin het voorts heette dat noodzakelijk te brengen offers op de eerste plaats verhaald dienden te worden op de winsten en niet op de lonen. Inmiddels heeft nu het ministerie van arbeid zijn goedkeuring gehecht aan de verleende ontslagen, naar men mag aannemen overtuigd van de gefundeerdheid der economische argumenten, die de betrokken directies hebben aangevoerd.

Van de zijde der diverse werknemersbonden, met name van de christelijke, heeft dit echter felle protesten uitgelokt, en opwekkingen tot hernieuwde „actie". Van de zijde der directie wordt aangevoerd dat de herplaatsing van de ontslagenen goede voortgang maakt, maar van de zijde der werknemers wordt o.m. op gewezen dat voor een belangrijk deel wegens ouderdom of onvoldoende validiteit de kansen op het vinden van passende arbeid elders in het gewest uiterst minimem zijn, zo niet nul; terwijl meer in het algemeen van de situatie op de Franse arbeidsmarkt zou kunnen worden gezegd dat zij bezig is zich in het nadeel van de werknemers te ontwikkelen, wat door groepsgewijze ontslagen, die in de afgelopen dagen uit diverse gebieden van het land zijn gemeld, bevestigd lijkt te worden.

Vermeldenswaard is voorts in het bijzonder, dat de directie van Fives-Lile-Denain, gepiqueerd vooral door de passage uit de bisschoppelijke verklaring over de betrekking tussen „winsten en lonen", heeft doen weten dat de aandeelhouders reeds twee jaren achtereen dividend hebben moeten derven, en zulks terwijl 60 pct van de aandelen in handen zou zijn van kleine spaarders.

De directie heeft tot de aandeelhouders dan ook een opwekking gericht, om ieder afzonderlijk, met alle gepaste eerbied, een brief te sturen aan de beide bisschoppen, waaruit dezen een juister beeld zouden krijgen van de werkelijke stand van zaken. Maar dezer dagen heeft nu ook de aartsbisschop van Bordeaux, kardinaal Richaud, een verklaring gepubliceerd, die in het bijzonder bedoeld was voor katholieke leiders, die, geplaatst tegenover de economische en sociale moeilijkheden, „het recht hebben van de Kerk te verlangen dat zij het licht van haar leer doet schijnen over de gestelde problemen".

In deze verklaring zegt ook kardinaal Richaud, dat werkloosheid zowel een zedelijk als een economisch kwaad is, maar op de eerste plaats een zedelijk. Nooit mag werkloosheid in overweging worden genomen als een goed iets, voor het weer op gang brengen van een zaak of het in evenwicht brengen van een situatie. Ingeval een onderneming of een land zich in economische moeilijkheden bevindt, moeten, aldus de verklaring, de leiders er op uit zijn aan de salarissen een absolute prioriteit te verzekeren.

Een tijdelijk achterwege laten van de beloning van het kapitaal, een vermindering van boven af in de hiërarchie der salarissen en bezoldigingen, het aanspreken van de reserves der onderneming, kunnen zich als noodzakelijk voordoen in een bijzonder moeilijke periode. De evangelische moraal van de opoffering moet hier, aldus kardinaal Richaud, aan degenen die in een bevoordeelde positie verkeren of in het genot zijn van een grotere zekerheid, de handelwijze voorschrijven waarmee de christenen moeten voorgaan, aldus hun collega's en landgenoten bewegend tot volgen.

De verklaring van kardinaal Richaud gewaagt voorts nog van de solidariteit, die de christelijke bedrijfsleider in zijn beslissingen verplicht is in acht te nemen met de overige ondernemingen en overige sectoren van de volkshuishouding. Hij moet vermijden zijn moeilijkheden af te schuiven op anderen, maar men associëre zich om de moeilijkheden te delen. En wanneer, teneinde een recessie van langere duur te vermijden, investeringen noodzakelijk zijn, zijn zowel ondernemingen als personen gehouden daaraan deel te gaan nemen. Het kweken van reserves wordt in dat geval egoïsme. Van een moeilijke situatie profiteren voor het opleggen van prijsverhogingen noemt de verklaring inmoreel, ook al zouden de prijsverhogingen niet onwettelijk zijn.

Doch anderzijds houdt de aartsbisschop van Bordeaux arbeiders en employé's de plicht voor om in hun eisen en in de aangewende middelen om deze ingewilligd te krijgen, rekening te houden met de moeilijkheden waarmee hun ondernemingen te kampen kunnen hebben. Ook zijn de arbeiders verplicht de solidariteit met de overige arbeiders niet uit het oog te verliezen.

Guerilla in Guatemala?

Ciudad Guatemala — Volgens berichten in de Guatemalaanse pers voeren nabij Zacapa in het Oosten van het land ongeveer tweehonderd opstandelingen een guerilla tegen de regering van president Miguel Ydigoras Fuentes. Er zouden militaire versterkingen naar dit bergachtige gebied zijn gezonden. Van officiele zijde wilde men geen commentaar leveren.

Indertijd begon Castillo Armas in de streek van Zacapa zijn revolutionaire beweging, die in 1954 zou leiden tot de omverwerping van het pro-communistische bewind van president Arbenz.

Indien tegenstanders van onafhankelijkheid talrijk zijn

Moeilijkheden voor CYPRISCHE leiders op komst?

Nicosia. — Dighenis, de leider van de verzetsorganisatie, EOKA op Cyprus, stemt in met de overeenkomsten van Zürich en Londen, waarbij Cyprus een onafhankelijke staat wordt gemaakt, zo vernam een biezondere medewerker van A.F.P. in kringen, die in kontakt staan met de geheime organisatie. Het stilzwijgen van Dighenis, zo verklaarde men, moet niet worden uitgelegd als een uiting van afkeuring.

Hoewel hij zeker had gewenst, dat zijn vijf jaren lang strijd ten einde zou komen met de aansluiting van Cyprus bij Griekenland, heeft Dighenis — zo herinnerde men eraan — nimmer nagelaten te verklaren, dat hij zou instemmen met elke oplossing van het Cyprische probleem, waaraan aartsbisschop Makarios, die hij altijd als zijn politieke chef heeft beschouwd, zijn goedkeuring zou hechten.

Moeilijkheden op komst?

In dezelfde kringen verluidt, dat sommige verzetsstrijders in de bergen daarentegen de grootste terughoudendheid in acht nemen ten aanzien van de huidige oplossing van het Cyprische vraagstuk.

Het is niet bekend, hoe groot deze ontevreden groep is, maar het zou kunnen uitkomen, dat de Cyprische leiders moeilijkheden zullen ondervinden, indien de tegenstanders van onafhankelijkheid talrijk zouden blijken te zijn.

Men acht het op Cyprus zeer onwaarschijnlijk, dat Dighenis in de openbaarheid zal treden, voordat de amnestiemaatregelen, die spoedig door gouverneur Foot zullen worden afgekondigd, in werking treden. Men gelooft, dat de EOKA-leider op dat moment naar Athene zal vertrekken om daar althans enige tijd rust te houden.

De Turkse Cyprioten hebben aangekondigd, dat zij onder geen beding zullen aanvaarden, dat aan Dighenis een officiële funktie op Cyprus wordt verleend. Het is dus uitgesloten, dat hij opperbevelhebber wordt van het leger van de nieuwe republiek, zoals het gerucht de ronde deed.

OEKA zal worden ontbonden

Hij zal ongetwijfeld in Griekenland met pensioen gaan, tenminste als hij niet tot generaal wordt benoemd en hem in het Griekse leger een kommando wordt toevertrouwd. **In ieder geval zal de EOKA zeker spoedig worden ontbonden en haar kader en manschappen zich over het eiland verspreiden.**

De EOKA werd in 1953 te Athene opgericht door kolonel Grivas, die de schuilnaam Dighenis aannam. In haar geledren heeft zij nooit anderen dan Cyprioten geteld. De organisatie zal worden vervangen door een nationaal Cyprisch leger van 2000 Turkse en Griekse Cyprioten. Volgens het akkoord van Zürich zullen 900 militairen uit Griekenland en 600 uit Turkije op Cyprus worden gelegerd.

Amnestie voor EOKA-verzetsstrijders afgekondigd

Nicosia. — Te Nicosia is vrijdagavond een amnestie afgekondigd voor de verzetsstrijders van de E.O.K.A. De EOKA-leider Grivas kreeg een vrijgeleide aangeboden naar Athene. Voorts zullen de Zaken van verzetsstrijders, veroordeeld voor misdrijven, waaronder geweldpleging jegens personen, worden herzien. Het betreft hier een zeventigtal processen.

Ter gelegenheid van de terugkomst van de aartsbisschop zullen zondag de gehele dag de klokken van de Grieks-Orthodoxe kerken op Cyprus luiden en zal men overal op het eiland de Griekse vlag uitsteken, aldus een verklaring van de Etnarchie. Maandag is een officiële feestdag voor ale Griekse Cyprioten. De Turkse Cyprioten houden zondag een massabetoging te Nicosia.

Vermoedelijk met het oog op de aankomst van aartsbisschop Makarios moeten alle Britse soldaten zaterdag van 9 uur 's ochtends plaatselijke tijd af tot nadere aankondiging in hun kampen blijven.

Mevr. Claire Booth Luce ambassadrice in Brazilie?

Washington — President Eisenhower heeft vandaag mevrouw Claire Booth Luce benoemd tot Amerikaans ambassadeur in Brazilië.

De benoeming van mevrouw Luce, die vroeger amerikaans ambassadeur in Rome was, moet ter bekrachtiging aan de senaat worden voorgelegd.

Mevrouw Luce volgt als zodanig de beroepsdiplomaat Ellis O. Briggs op, die een andere bestemming krijgt.

De 56-jarige mevrouw Luce is de echtgenote van Henry Luce, de eigenaar van de bladen Time, Life en Fortune. Zij was van 1953 tot 1957 ambassadeur in Italie uit welk ambt zij om gezondheidsredenen ontslag nam. Mevrouw Luce was vroeger journaliste en een bekend scenario-schrijfster voor toneel en film.

Per tank de Oceaan over

Londen — „Dit is geen dolzinnig avontuur, noch een reclamstunt van drie mannen, maar een ernstige onderneming omdat wij van de zee houden, ook al weten wij van varen niets af". Dat zei Richard Melrsch, die zich kapitein mag noemen van een watertank waarmee hij met kok Robert Frantz en radiotelegrafist Albert Barth de oceaan over wil steken.

De tank is zes meter lang en twee meter breed. Op de bodem leggen de zeelieden cement, anders zou hij kunnen kantelen, en in de bovenkant komt een luik, anders kunnen ze er niet meer uit. Uit de tank steken buizen die voor de luchtverversing moeten zorgen. We laten ons gewoon door de golfstroom meevoeren, zei de kapitein. Men start van St. Johns op New Foundland en wil Europa in twee maanden bereiken. De watertank heeft een inhoud van 13.500 liter. De zeelieden hebben het water er uit gehaald.

ADENAUER op 4 maart naar Parijs

Parijs — Het Franse Ministerie van buitenlandse zaken heeft meegedeeld, dat bondskanselier Adenauer in het kader van het overleg, dat geregeld tussen de Franse regering en die van West-Duitsland plaats vindt, zich 4 maart naar Parijs zal begeven om kontakt op te nemen met de Franse regering. Adenauer zal bij deze gelegenheid ook een onderhoud hebben met president De Gaulle.

De bondskanselier zal worden vergezeld door Heinrich von Brentano, de minister van buitenlandse Zaken van de Bondsrepubliek.

Na zijn ontdekking op 3 November 1958 van een eruptie op de maan, reist Prof. Nikolai Kosyrew de universiteitsteden van Rusland af om de aldaar aanwezige docenten en studenten van zijn belangrijke ontdekkingen kennis te laten nemen Foto: Prof. Kosyrew in het observatorum van Leningrad, alwaar hij zijn waarnemingen voor een groot gehoor verklaarde.

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

3

„Nu zit je toch te liegen, geloof ik. Wanneer heb je hem dan voor het laatst ontmoet?" vroeg juffrouw Blacklock.

Weifelde Julia even, eer ze antwoord gaf? Kort en duidelijk klonk uit haar mond: „Wij waren toen drie jaar, toen we elkaar voor het laatst hebben gezien. Toen is hij met moeder mee gegaan. Ik heb ze daarna geen van beiden meer ontmoet. Ik zou niet weten waar ik ze zoeken moest! Ik zou ik kunnen zeggen, dat ik er erge spijt van heb," besloot Julia. „Maar dat is helemaal niet waar. Ik zou het een tweede keer net zo doen, geloof ik...... maar natuurlijk niet, als ik van die moordpartij te voren had geweten."

„Julia," hernam juffrouw Blacklock, „want zó zal ik je nu maar blijven noemen, je zei, dat je in de Franse verzetsbeweging werkzaam bent geweest...."

„Ja zeker. Gedurende anderhalf jaar.

„Dan heb je ook wel leren schieten?"

„Nou en of!" Haar koele, blauwe ogen keken weer in de hare. „Ik heb ook niet op u geschoten, Letitia. Ik kan ik dit alleen maar op mijn woord verklaren. Maar ik kan u wèl vertellen.... als ik op u had gemikt...... dan zat u hier nu niet meer!"

Het geluid van de auto, die voor de deur stopte, verbrak de spanning van dit ogenblik. „Wie is dàt nu weer?" vroeg juffrouw Blacklock nerveus.

Mitzi stak haar verfomfaaide coiffure om de hoek van de deur. „Daar heb je de politie weer eens!" riep ze schel. „Je reinste razzia's, noem ik dat. Wanneer laten ze ons eindelijk eens met rust...... Ik houd het niet langer uit...... Ik schrijf aan de eerste-minister! Ik zal aan jullie koning schrijven!"

Craddock schoof haar krachtig, doch niet al te onvriendelijk op zij. Zijn gezicht stond echter zo ongewoon bars en onheilspellend, dat alle aanwezigen met ontzag werden vervuld. Dit leek hun een geheel andere inspecteur Craddock. Met grote ernst begon hij: „Juffrouw Murgatroyd is vermoord. Zij is gewurgd..... nog geen uur geleden." Zijn ogen bleven op Julia rusten. „U, juffrouw Simmons...... waar is u de hele dag geweest?"

Geheel op haar qui-vive antwoordde zij: „In Milchester. Ik kom net thuis."

„En u?" wendde hij zich tot Patrick.

„Precies zo!"

„Is u allebei tegelijk thuis gekomen?"

„Ja. .... allebei tegelijk," bevestigde Patrick.

„Nee...... nee, Patrick, dat geeft toch niets!" gaf Julia in protest te kennen. „Zo'n leugentje komt dadelijk uit. De mensen in de bus kennen ons. Ik ben één bus vroeger naar huis gegaan, inspecteur. De bus, die hier om vier uur aankomt!"

„En wat heeft u toen gedaan?"

„Toen ben ik een eind gaan lopen."

„In de richting van De Keien?"

„Nee, dwars over de akkers."

Zijn ogen doorboorden haar. Julia zat met bleek gelaat en strakke lippen hem aan te kijken. Maar vóór iemand iets kon zeggen rinkelde de telefoon. Juffrouw Blacklock wierp een vragende blik op inspecteur Craddock en nam toen de hoorn op. „Ja, met wie? O, jij daar Dot? Wàt zeg je? Nee, hier is ze niet geweest. Ik heb geen idee, zeg...... Ja, die is hier wèl op het ogenblik." Zij liet de hoorn zakken en zei:

„Mevrouw Harmon wilde u graag even spreken, Inspecteur. Juffrouw Marple is nog niet thuis en mevrouw Harmon begint zich ongerust te maken."

Met twee stappen was Craddock al bij de telefoon. „Hallo, met Craddock!"

„Ik maak me ongerust, inspecteur," hoorde hij Dots stem aan de andere kant, met iets van kinderlijke angst. „Tante Jane is uitgegaan...... en ik weet niet waarheen En nu hoor ik, dat juffrouw Murgatroyd is vermoord. Is dat heus waar?"

„Ja, dat is maar al te waar, mevrouw. Uw tante heeft tezamen met juffrouw Hinchliffe het lijk gevonden."

„O, dan is ze dààr dus!" klonk het opgelucht aan de andere kant.

„Neen, dat spijt me, daar is ze niet meer. Ze is er.... laat eens zien.... ongeveer een half uurtje geleden weggegaan. Is ze nu nog niet thuis?"

„Nee...... Het is op zijn hoogst tien minuten lopen...... Waar zou ze kunnen zijn?"

„Misschien op bezoek bij een van de buren?"

„Ik heb al opgebeld.... àllemaal opgebeld! Ze is nergens. Ik maak me nu zo ongerust, inspecteur!"

„Ik ook," dacht Craddock. Doch vlug zei hij: „Ik kom dadelijk naar u toe!"

„Doet u dat. Zij heeft hier namelijk ook een stuk papier achtergelaten, waarop ze allerlei onbegrijpelijke dingen heeft geschreven. Ik begrijp er tenminste niets van!"

Craddock legde de hoorn weer neer. Angstig vroeg juffrouw Blacklock: „Is er nu ook al iets met juffrouw Marple gebeurd? Laat ik hopen van niet!"

„Ik hoop ook van niet!" Zijn mond stond grimmig vastberaden.

Juffrouw Blacklock zat min of meer radeloos met haar hand aan het hoge halssnoer parels, dat zij altijd droeg. Met hese stem sprak zij: „Het wordt hoe langer hoe erger! Degene, die dat allemaal gedaan heeft, moet stapelgek zijn, inspecteur, stapelgèk!"

„Dat is nog de vraag!"

Toen brak het parelsnoer onder het zenuwachtige plukken van juffrouw Blacklocks vingers en alle gladde, witte kogeltjes rolden als hagelstenen over de grond. Met een angstkreet riep Letitia: „o, mijn parels...... mijn parels!"

De schrik en de zielsangst, die uit haar woorden spraken waren zó onmiskenbaar groot, dat allen haar verwonderd aankeken. Met haar hand aan haar hals, draaide zij zich om en holde snikkend de kamer uit.

Phillipa begon dadelijk de parels op te rapen. „Ik heb haar nog nooit zo van streek gezien," zei ze. „Natuurlijk...... ze draagt ze altijd. Zijn ze misschien een bijzondere herinnering voor haar...... een geschenk van Randall Goedler misschien?"

„Dat is mogelijk," zei de inspecteur langzaam.

(Wordt vervolgd)

Van de Nederlandse voetbalvelden

RAPID J.C. — D.O.S. belanrijke strijd op programma van morgen

LEO HORN IN AJAX STADION GEHULDIGD

Het was voor de ook hier zo bekende scheidsrechter Leo Horn afgelopen zondag een grote feestdag. Voor de aanvang van de Ere-Divisie-wedstrijd Ajax — Elinkwijk werd hij tezamen met zijn vrouw in de middencirkel van het Ajax-Stadion gehuldigd bij gelegenheid van zijn zilveren jubileum. Diverse toespraken werden gehouden, o.a. door de Ajax-voorzitter, die Horn een fraaie sigarettendoos aanbood en mevr. Horn een prachtig boeket bloemen.

De Elinkwijk-voorzitter deed niet onder voor zijn collega en gaf, na een vlot en aardig speechje, de Heer Horn een patronenkoffertje (Leo Horn is ook enthousiast jager), maar het hoogtepunt was toch wel, dat Bondsvoorzitter, de Heer Schröder, Leo Horn de gouden Bondsspeld aanbood, een hoge onderscheiding in de Nederlandse Voetbalwereld. Toen, nadat de Surinaamse Ministers, de Heren dr. ir. Essed en dr. Sedney aan de spelers waren voorgesteld, gaf Horn het beginsignaal voor de competitiewedstrijd Ajax-Elinkwijk.

Ruim 10.000 toeschouwers zagen, dat Ajax een licht overwicht had, maar Elinkwijk toch een verdiende zege binnenhalen en nog wel met duidelijke cijfers. De Elinkwijk-ploeg speelde veel slagvaardiger en vooral de zeer snelle Kruin was een doorlopend groot gevaar voor de Ajax-defensie, die geen gemakkelijke wedstrijd heeft gehad.

Bepaald prettig was de sfeer niet in het Olympisch Stadion te Amsterdam, waar slechts 9000 toeschouwers aanwezig waren bij de wedstrijd Blauw Wit-Rapid J.C. Een werkelijk technisch zeer goed spelend Rapid —toch wel de beste ploeg momenteel van Nederland, althans van technische zijde bezien— had grote moeite met een zeer hard spelend Blauw Wit, dat met hard en fors spel het beoogde doel trachtte te bereiken, namelijk de zege.

Doelman Jacobs, over het algemeen een zeer sportieve speler, werd op een moment zo hard aangevallen, dat hij eerder als een reactie dan doelbewust zijn gram verhaalde op de betreffende aanvaller: scheidsrechter Aalbrecht, die zijn handen meer dan vol had aan deze keiharde match, kon niets doen dan Jacobs naar de kleedkamers verwijzen. Hierdoor kwamen de spelers gelukkig weer tot bezinning en werd de wedstrijd tenminste nog gered. Met tien man verder spelen won Rapid toch nog met 2—1.

Sparta behaalde zondag een 5—1 zege en staat nog steeds en wel aan de kop van de ranglijst. Drie punten voorsprong op Rapid J.C, maar ook Sportclub Enschede ligt op verlies van Sparta te wachten.

Zondag op Houtrust zagen een 20.000 toeschouwers SHS het eerste half uur een groot overwicht hebben en als Van Geen en Zwart wat kalmer de gang van zaken bekeken hadden, zou toen de voorsprong zeker en ook verdiend zijn geweest. Toen echter SHS was uitgewoed begon Sparta en vooral in de 2de helft waren de Rotterdammers heer en meester. Het begint er intussen wel bijzonder somber uit te zien voor de Hagenaars die grote kans hebben het komend seizoen weer de Eerste Divisie te zijn, een kortstondig verblijf in Nederlands' hoogste voetbalafdeling dus!

Wie zullen straks de openkomende plaatsen daar gaan in vullen???? Sittardia liet afgelopen zondag een heel lelijke steek vallen door op eigen terrein nog wel van Hermes DVS te verliezen. Na afloop was er daar om en rond het Sittardia-terreis geen al te prettige en vriendschappelijke stemming. Het is voor de Mijnstreekbewoners te hopen, dat hun favorieten de komende weken weer de weg naar de overwinning zal weten te hervinden, want het zou toch wel erg jammer zijn om tegen het einde met de haven in zicht nog te stranden. Maar de strijd duurt ten slotte tot de laatste wedstrijd en clubs als HVC GVAV en Heracles hopen vanzelfsprekend op meer verlies van de leiders. In de andere afdeling maakt Volendam een prachtige kans op promotie. Hoewel de voorsprong vijf punten bedraagt en zelfs nog een wedstrijd minder gespeeld, is de weg nog lang en kan er in een tiental wedstrijden nog heel wat gebeuren. In ieder geval is de wedstrijd van zondag 1 maart LEEUWARDEN-VOLENDAM van het grootste belang.

Wat gaat zondag weer gebeuren op onze voetbalvelden??? Zal Sparta de prachtige voorsprong kunnen handhaven, zal SHS nog dieper in de put gemaken, zullen de Tilburgse clubs de winst van afgelopen zondag voortzetten? Allemaal vragen, waarop wij dus zondagmiddag het antwoord zullen krijgen.

NOAD, dat zondag DOS op keurige wijze partij gaf, is helemaal niet kansloos in Eindhoven, want een gelijkspel daar tegen PSV lijkt ons heus wel mogelijk. Willem II krijgt het wel zwaarder, want Ajax, hoewel vorige week verloren werd, is PSV en dat wel tot uitdrukking PSV en dat wel tot uitdrukking gaan komen in een kleine zege voor de Ajaxieden.

Benieuwd zijn wij naar de uitslag van Rapid J.C.-DOS. Dit kan een technisch mooie wedstrijd worden met goed voetbal van beiden ploegen. Een gelijkspel zou best mogelijk kunnen zijn.

NAC krijgt het niet gemakkelijk tegen de nog al stevig spelende Blauw Wit-ploeg en men zal daar in Breda reeds met een gelijkspel opperbest tevreden zijn. Veertien competitie-zondagen al staat Sparta trots bovenaan de ranglijst. Op eigen terrein verloren de Rotterdammers dit seizoen nog niet, maar —hoewel een zege wel binnen de lijn der verwachtingen ligt— mogen de Rotterdammers de tegenstand er zeker niet onderschatten. Sparta verloor dit seizoen tweemaal en dat was éénmaal tegen MVV te Maastricht, waar MVV met 2—0 de baas in eigen huis bleef.

Sportclub Enschede zal niet achter geraken door een nederlaag tegen ADO, trouwens het zal wel weer een slechte zondag gaan worden voor voetbalminnend Den Haag, want SHS moet naar Fortuna'54........

Het programma luidt als volgt:
PSV-NOAD, Rapid J.C.-DOS, NAC -Blauw Wit, ADO-Sportclub Enschede, DWS (A)-Feyenoord, Sparta -MVV, Fortuna'54-SHS, Elinkwijk-VVV'03, Willem II-Ajax

1e divisie A
Fortuna VI-Leeuwarden; Volendam-ZFC; Helmond-BVV; DFC-Eindhoven; Wageningen-AGOVV; De Graafschap-VSV; Haarlem-Alkmaar; Limburgia-SVV.

1ste divisie B
Rigtersbleek-HVC; Hermes-DVS—RCH; Heracles-Sittardia; Stormvogels-Vitesse; Excelsior-GVAV; KFC -Helmondia '55; RODA Sport-RBC.

2e divisie A
DOSKO-EDO; ONA-De Valk; LONGA-UVS; DHC-Xerxes; Wilhelmina-EBOH; Velox-'t Gooi; Zeist-Baronie.

2e divisie B
Oosterparkers-Veendam; PEC-NEC; Rheden-Go-Ahead; Oldenzaal-Zwartemeer; Velocitas-Heerenveen; Enschedese Boys-Tubantia; Be Quick-Zwolse Boys.

Zevendedags Adventisten in Israel

(Vervolg van pag. 3)

dag aannemen, zoals bijv. de Zevende-dags Baptisten, the Seventhday Church of God, enz., doch alle geheel op zichzelf staan. Er bestaat slechts één kerkelijke organisatie onder de wettige naam „Zevende-dags Adventisten" met een administratief centrum in Washington, D.C., V.St., en lokale administraties in de hoofdsteden van 185 landen. Zo werkt dit kerkgenootschap in de Nederlandse Antillen onder de wettige naam „Adventzendingsgenootschap", een naam, die ook door ons gebezigd wordt in Nederland en Suriname. Onze administratie is gevestigd op Pietermaaiweg 24.

Wat betreffende ons geloof in de Wederkomst van Christus, zouden wij het volgende willen citeren uit een pamflet, dat wij enige tijd geleden op grote schaal verspreidden in de Nederlandse Antillen. De titel is: „Wat is een Zevende-dags Adventist?"

„De naam Adventist wijst reeds aan welk een belangrijke plaats deze leerstelling (van de wederkomst) onder hen inneemt. Zij geloven aan de hand van de Bijbel niet alleen; dat Christus komt, maar tevens, dat Hij spoedig zal komen. En zijn komst zal plaats vinden op dezelfde wijze als Hij heengegaan is, persoonlijk en zichtbaar voor het menselijk oog (Handelingen 1:11). Christus' tweede komst zal het climax vormen van een opeenvolging van geweldige gebeurtenissen, zowel van politieke als van godsdienstige aard, waarin de gehele wereldbevolking zal verwikkeld worden en welke het kenmerk vormt van het einde der hedendaagse wereld. In die dag, wanneer „de Heere zelf met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin God's zal nederdalen, zullen de graven van al de kinderen Gods geopend worden en degenen, die in Christus zijn, zullen opstaan en daarna zij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet in de lucht." De bewoording in de Douay-version is vrijwel gelijk aan de Statenvertaling van 1 Thessalonicensen 4:16,17.

Let wel, dat in deze verklaring Palestina niet genoemd wordt. Zoals wij indertijd schreven in een ingezonden stuk in de „Beurs- en Nieuwsberichten" van 19 februari 1957, als reaktie op een artikel van een zekere „Christen", die beweerde, dat de oprichting van de staat Israël verband hield met de wederkomst van Christus, is het onjuist om het hedendaagse Joodse vraagstuk te betrekken in een Bijbelse diskussie betreffende het einde der wereld. Dit op grond van een verklaring van Sint Paulus, die de Oud-Testamentische beloften op het geestelijke Israël, oftewel op allen, die door geloof in Christus gerechtvaardigd zullen worden, toepaste. Zo bestaat er o.i. geen reden om Christus' komst in Palestina te verwachten.

Alhoewel de Adventisten de zaterdag als Sabbat vieren, en wel als de Joden van vrijdag zonsondergang, tot zaterdag zonsondergang, en niet zoals deze Texasgroep tot zondagmorgen, wordt deze dag door hen niet als een Joodse dag beschouwd, daar reeds lang voor de geboorte van Abraham, aan het einde der Schepping de dag door God werd ingesteld. Dit feit wordt door de beste Katholieke autoriteiten erkend. Wij citeren uit „Finding Christ's Church" door John A. O'Brien, Ph.D., L.L.D. 1950, p. 22 „....yet nowhere in the Bible is the Sunday designated as the Lord's day; the day mentioned is the Sabbath, the last day of the week". En wy citeren uit de „Catholic Mirror", september 2, 1893: „The Adventists are the only body of Christians with the Bible as their teacher, who can find no warrant in its pages for the change of day from the seventh to the first. Hence their appellation „Seventh-day Adventists". Their cardinal principle consists in setting apart Saturday for the exclusive worship of God, in conformity with the positive command of God Himself, repeatedly reiterated in the sacred books of the Old and New Ttestaments, literally obeyed by the children of Israel for Thousands of years to this day, and indorsed by he teaching and practice of the Son of God whilst on earth". Daarom vieren Adventisten de zaterdag, maar niet de andere specifiek JOODSE feestdagen, zoals Pasen, Pinksteren, en de Grote Verzoendag, welke volgens Sint Paulus een „schaduw van de toekomende dingen" waren, die met de eerste komst van Christus hun evenbeeld ontmoetten.

Daar in uw artikel ook de levensgewoonten van de Rowden-groep werden besproken, en deze in vele opzichten met de onze overeenstemmen, willen wij echter opmerken, dat deze strikte gewoonten niet uniek zijn. Wij vinden ze onder zekere Christelijke groepen, en zelfs in bepaalde R.K. orden. Ook onder de Mohammedanen, en andere Oosterse godsdiensten, worden bepaalde ascetische regels gevolgd. Zevende-dags Adventistische gelovigen onthouden zich van tabak, alcohol, en alle voedings- en genotmiddelen, die door de wetenschap als nadelig voor de gezondheid worden beschouwd, niet uit ascetische overwegingen, maar omdat ons lichaam „een tempel van de Heilige Geest" is, zoals Sint Paulus het uitdrukt. Elke handeling, die het lichaam schade berokkent, is daarom een verhindering om Gods geest te ontvangen, en een overtreding van het gebod: „Gij zult niet doodslaan".

Met dank voor de plaatsing, namens het Adventzendingsgenootschap, alhier

J. G. Nikkels
R. E. Gibson
Voorgangers

Naschrift:

Op 20 dezer ontving de redaktie bovenstaande brief, gedateerd 19 februari van de Heren Nikkels en Gibson, voorgangers van de Zevendags Adventistengemeente op Curacao.

Aangezien naar de mening van de redaktie een krant niet de plaats is om in theologische of dogmatische diskussie te treden is dezerzijds aan de Heer Nikkels voorgesteld die passage van de brief waarin leerstellingen worden uiteengezet weg te laten, daar het doel van het artikel van onze Israelische korrespondent duidelijk slechts was een weergave van feiten en geen kritiek beoogde op de leerstellingen van de daarin besproken groep. De inzenders stonden echter op plaatsing van de gehele brief.

De redaktie voldoet hieraan doch acht zich thans harerzijds gerechtigd het katholieke standpunt ten aanzienvan de brief aangevoerde punten te vermelden.

Hiertoe heeft zij pater Dr. W van der Marck bereid gevonden. Vandaar de vertraging van de plaatsing met één week (dezelfde termijn overigens die inzenders nodig hadden om op het artikel te reageren.

De uiteenzetting van ds Nikkels omvat vier punten. Het eerste daarvan behelst de feitelijke konstatering, dat de „adventisten", waarover in de „Amigoe" van vrijdag 13 februari geschreven werd, niet „de" adventisten zijn. Ik neem dat van ds Nikkels aan.

Resten nog drie punten: de wederkomst van Christus, de sabbat, de ascetische praktijken.

1. De wederkomst van Christus

Men kan zich er als Christus-gelovige alleen maar over verheugen dat mensen met overtuiging en met echte verwachting uitzien naar de komst van Christus. Ons leven, hoezeer het ook verloopt in de gewone realiteit van iedere gewone dag, die bepaald geen zinsbegoocheling is of iets slechts, maar een goddelijke opdracht, waarvan geen christen zich zou willen losmaken, integendeel, — dit leven dankt zijn zin en zijn inhoud aan het gericht staan op Christus, op Christus' komst. Als wij van de Heer iets ontvangen hebben, dan is het dit toch wel. Tot zover ben ik bereid mij door iedereen adventist te laten noemen.

Op dit punt beginnen echter mijn bezwaren, niet zozeer om wat ds Nikkels zegt als wel om wat hij niet zegt. Men kan natuurlijk uitvoerig ingaan op de verwachting, dat Christus „spoedig" zal komen. William Miller, de stichter van de adventisten, verwachtte Christus ook spoedig: tussen 21 maart 1843 en 21 maart 1844. Het heeft niet zo mogen zijn. Zelfs op 21 oktober 1844 wachtte Miller tevergeefs. Het is haarkloverij om daarover te vallen

Misschien is het wel de moeite waard er even bij te vermelden, dat zijn verwachting steunde op eigenhandige Schriftinterpretatie, nl. van Dan. 8,14. Men kan vervolgens overwegen, dat wij uitzien naar de komst van Christus bij onze dood, en misschien is dat al vrij spoedig. Trouwens, wat is 60, 70 of 80 jaar, als 1000 jaar voor God is als één dag (Ps. 90,4).

Men kan tenslotte nog zich afvragen, hand in hand met de bijbelwetenschap vanzelfsprekend, in hoever de uiterlijke tekenen vóór en bij Christus' komst „inkleding" zijn, passend bij het literair genre (in dit geval: apokalyptiek) van de betreffende stukken uit de H. Schrift, waardoor de alles beheersende betekenis van het komen van Christus tot ons, mensen, in alle toonaarden wordt onderstreept.

Maar dit alles valt volkomen weg in vergelijking met de bijna dodelijke beperkende zin, waarin Christus' komst hier wordt geïnterpreteerd. Wij zien uit naar Christus komst, inderdaad en goddank! Echter niet alleen straks, hoe spoedig het ook zijn mag, maar NU al Christus' komen tot ons is niet alleen een toekomstverwachting, het is de aanbieding van zijn genade, van zijn vriendschap, van zijn hele persoon op dit ogenblik. Het is zijn toenadering tot ons, niet later of ergens anders maar hier; een toenadering die met name niet als een vaag en vroom smoesje ergens in de lucht hangt, maar die konkreet en tastbaar gestalte krijgt in de sacramenten, waarin de mensgeworden God ons konsekwent op menselijk-aansprekende wijze persoonlijk met zijn liefde-aanbod benadert.

Het is deze dimensie in de verhouding tussen Christus en ons, die door het overaccentueren van Christus' wederkomst verloren gaat. Daarmee wordt, ondanks alle goede bedoelingen, waaraan ik zeer bepaald niet wens te twijfelen, in feite ons christendom uitgehold. Er wordt ons iets — en wat! — onthouden van wat ons is overgeleverd. De adventistische leer, door Christus-later te preken of Christus-ginds vervreemdt ons van Christus-hier-en-nu.

2. De sabbat

Ik denk, dat ds Nikkels moeite zal hebben, ons te overtuigen van het belang van de kwestie: sabbat of zondag? Wanneer er een nieuwe kalender zal worden ingevoerd met dekaden i.p.v. weken, zodat we slechts één vrije dag hebben in 10 dagen, dan zal (nog afgezien van andere hierbij te maken overwegingen i.v.m. de in aantal toenemende continu-bedrijven) die 10e (of 1e) dag onze „zondag" zijn, en dan zal de kerk werkelijk niet in opperste verontwaardiging en toorn preken, dat de dagen van de antichrist zijn aangebroken.

Natuurlijk is het waar, dat in de bijbel de sabbat wordt genoemd, die de adventisten onderhouden, terwijl (o.a.) de katholieken de zondag vieren.

Op de eerste plaats betekent „sabbat" (volgens de meest waarschijnlijke verklaring): rustdag, in ieder geval niet: zaterdag.

Vervolgens mag deze „rustdag" dan de laatste dag van de week zijn, maar wie zegt, dat de week niet op maandagmorgen begint (zie de KLM time-table), zodat de zondag de laatste dag is?

Maar om ernstig te blijven: in het Nieuwe Testament is enkele malen sprake van „de eerste dag van de week", die, naar de opinie van de vakgeleerden, o.m. in de door Paulus gestichte gemeenten onder de heidenen werd gevierd i.p.v. de sabbat (vgl. 1 Kor. 16,2; Hand. 20,7; Mt. 28,1; Mc. 16,2; Lc. 24,1; Jo. 20.21. 19. 26). Ik ga hier verder niet in op de vraag, in hoever eventueel de bepaling van de verrijzenis-dag samenhangt met de christelijke herdenking van de verrijzenis op een andere dag dan de joodse sabbat. Overigens schijnt wel zeker, dat de eerste christenen (uit de joden) al vroeg zowel de sabbat als de verrijzenis-dag hebben gevierd. Pas in de 4e eeuw is, hoofdzakelijk onder invloed van de wetgeving van het romeinse rijk onder Constantijn, de zondag algemene „rustdag" geworden.

Waarom nu het joodse Pasen, Pinksteren en de Grote Verzoendag wèl tot de „schaduw van de toekomende dingen" te rekenen zijn, die de adventisten dus niet meer onderhouden, en waarom de sabbat daar niet onder hoort, — dat schijnt pure willekeur te zijn, tenminste i.z.v. de daraan ten grondslag liggende Schriftinterpretatie willekeurig is en niet doordringt tot de kern van de zaak: dat het hier een praktische aangelegenheid betreft, die men zo en anders kan regelen. De Mensenzoon is toch ook Heer over de sabbat (Mt. 12,8) — waarbij nog aangetekend kan worden, dat Kurios (Heer) de eigen titel is van de verrezen Christus, zodat hiermee misschien zelfs een zinspeling op de verrijzenis-dag aanwezig is, d.i. de zondag.

De adventistische sabbat-leerstelling is uiteindelijk een niet vrij komen uit de slavernij van de wet, maar daarmee ook een aanslag op onze in Christus verworven vrijheid.

3. „Ascetische" praktijken.

Dat iemand zich uit een goed motief van iets onthoudt, is prijzenswaardig, niet vanwege het onthouden, maar vanwege de goede bedoeling. Ik meen uit het artikel van ds Nikkels te mogen opmaken, dat hij deze opvatting deelt. Paulus is er trouwens in 1 Kor. 10 zo uitvoerig over, dat ik dit eigenlijk wel a priori moet aannemen.

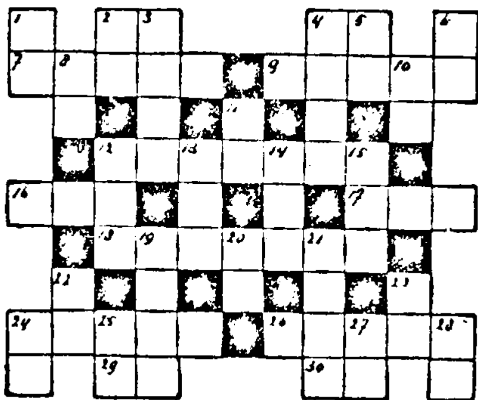
Inderdaad komen bepaalde „ascetische" praktijken, onthoudingen, enz. overal voor in en buiten het christendom. De betekenis ervan wordt, zoals gezegd, bepaald door de bedoeling. En een zeer goede bedoeling is zeker: zijn gezondheid niet te schaden. Normaal gesproken is de gezonde mens, of laat ik liever zeggen: de mens, die niet zelf moedwillig zijn gezondheid schaadt, het meest vatbaar voor de invloed van Christus' Geest. We moeten ons er wel voor hoeden, God voor te stellen als een sadist, die er behagen in schept, dat we onszelf op allerlei wijzen kwellen — alsof niet allereerst het goede en het aangename van God en voor God zijn.

Maar zouden we niet iets minder zwaarwichtig praten over het gebruik van zulke zaken als tabak, alcohol, enz.? Men zou, om ons nu maar tot de alcohol te beperken, toch niet veel moeite hebben om de wijn in de Schrift geloofd en geprezen te vinden. En als ik denk aan we bruiloft van Kana, en aan de eucharistie, en ik hoor dan dat Christus bij beide gelegenheden het gebod overtrad: ‚gij zult niet doden", dan moet ik aannemen, dat er òf bij Christus òf bij de adventisten iets niet in orde is.

Wij bezitten, gelijk ook de adventisten erkennen, in de H. Schrift het woord Gods, dat ons gegeven is tot ons heil. Dit is een ernstige aangelegenheid, waar men niet vlinderend en vlot wat mee om kan springen. De manier echter, waarop velen de bijbel hanteren, de manier, waarop mensen uit de 20e eeuw op eigen gelegenheid geschriften van 20 en meer eeuwen vroeger menen te kunnen ‚interpreteren" — zoals geen mens het in zijn hoofd zou halen voor welk geschrift uit de klassieke oudheid dan ook — dit is een aanfluiting van alles wat op dit terrein met de uiterste omzichtigheid aan uitstekend wetenschappelijk werk door duizenden is en wordt tot stand gebracht. Vooral echter, om een recente uitdrukking van de Nijmeegse hoogleraar voor theologie, prof. Schillebeeckx, te gebruiken, is het „dilettantistisch omspringen" met de Schrift „niet alleen een opperste onvoorzichtigheid", Gods openbaring onwaardig, „maar tevens een onverantwoord bouwdoosje spelen" met Gods woord (Theologisch Woordenboek, kol. 4527). Laten we er ons toch voor hoeden, met Gods openbaring te gaan spelen.

Dr W. H. M. van der Marck O.P.

Onze zaterdag-puzzle

Horizontaal: 2. heilige; 4. godsdienst: 7. tegenvaller; 9. soort jam; 12. jongensnaam (Fr.); 16. omroepvereniging; 17. einde; 18. overblijfsel; 24. deel van een zuigfles; 26. vertrek; 29. nummer; 30. linie.

Verticaal: 1. spil, 2. de oudere, 3. bijwoord, 4. verstand, 5. koninklijke landmacht, 6. onmeetbaar getal, 8. voorzetsel, 10. voegwoord (Fr.), 11. bijwoord, 12. jongens- en meisjesnaam, 13. lokspijs, 14. bijb. naam, 15. tennisterm, 19. gast, 20. bekende motorraces, 21. akelig, 22. voorzetsel, 23. lidwoord, 24. naaml. vennootschap (Fr.), 25 voegwoord, 27. pers. vnw., 28. vreemde munt.

Onze oplossing van de vorige week

Horizontaal: 1. ako, 4. spa, 7. dra, 10. roi, 11. ea, 12. tor, 13. para. 14. stil, 19. vorstin. 20 peel, 21. elke, 23 mi, 24. va, 26 per, 28. pel, 29. sta, 30. are.

Verticaal: 1. ade, 2. krap 3. oa, 4. sr, 5. pool, 3. air, 8. haarlem 9. kasteel, 14. ave, 15. roe, 17. til, 18. ink, 20. piet, 22. ever 23 mos, 35. ale, 27. ra, 28. pa.

Ontploffing in Brits centrum voor kernonderzoek

Reading. — In het Britse centrum voor onderzoek op het gebied van kernwapens te Aldermaston, waar aan waterstofbommen wordt gewerkt, heeft zich een ontploffing voorgedaan, die aan twee mensen het leven heeft gekost, terwijl er een verwondingen opliep.

Het Britse gezagsorgaan voor kernenergie deelde mede, dat het een explosie van het conventioneel type'3 was en dat er geen radioactieve materialen bij waren betrokken. Het ongeluk deed zich voor toen men een ontplofbare stof van een lorrie laadde. Een nabijgelegen gebouw werd zwaar beschadigd.

ERIC DE NOORMAN — HET LOON DER HEBZUCHT

2—43 „Ik ben benieuwd hoelang hij dat nog uithoudt", peinst Eric, terwijl hij de voortzwoegende Svein gadeslaat. Maar de reusachtige Sakser schijn onvermoeibaar en de eerste dag gebeurt er niets. Ze slaan een kamp op langs een beek en voor zonsopgang zetten ze de reis weer voor. Het zweet parelt Svein op het voorhoofd en tegen de middag laat hij zich hijgend op de grond zakken. „Wacht nog toch eens even Noorman", gromthij. „Je geeft eens mens gewoon geen tijd om op adem te komen", „Wat nu Sveintje", zegt Eric onschuldig, „Voel je je niet goed? De andere hebben toch ook nergens last van......" jawel...... eh...... Maar die hebben niet zo'n zwaar pak als ik" steunt Svein, die wel voelt waar het heen gaat.

„Als ik nou even uit kan rusten gaat het wel weer". „Niets daarvan", zegt Eric streng. Op die manier zijn we over drie weken nog niet waar we wezen moeten. We zullen dat pak van jou in vieren delen", „dat is gemeen hoor Noorman, dat valt me van je tegen", jammert de lange sakser verongelijkt, „Dan heb ik zogezegd al die tijd voor niks met een kreukel in m'n rug gelopen. „Stel je voor dat we aangevallen worden dan kan je niet eens meevechten", gaat Eric voort. Dit argument maakt indruk en als de Noorman zijn vriend dan lachend verzekerd; dat hij zijn hele pak houden mag, geeft Svein zich gewonnen. Langs smalle wildpaadjes zoeken zij hun weg verder en verder naar het oosten, en tegen de avond bereiken zij een kleine opening in het woud, waar zij de puinhopen van een nederzetting ontwaren. „Sjonge Noorman", mompelt Svein, „laten we hier vannacht blijven, dan kan ik eens rustig in dat puin rondscharrelen. Misschien vinden we hier nog wel meer goud......"

LEC heeft eis tot loonsverhoging officëel ingediend

Oranjestad. — Gisteren werd officieel door de Lago arbeidersvertegenwoordiging een eis tot loonsverhoging ingediend bij de direktie.

Naar aanleiding hiervan werd de navolgende bekendmaking door de LEC onder de arbeiders verspreid:

Het huidige arbeidscontract loopt op 30 april a.s. af. Er werden vele voorstellen ingediend bij de LEC en de distriktsvertegenwoordigers. Besloten werd echter voorlopig slechts twee eisen in te dienen en wel: 1. een 5% algemene loonsverhoging en 2. een verlenging van het huidige arbeidscontract voor de duur van een jaar.

De eis tot loonsverhoging werd gebaseerd op de loonsverhoging bij andere oliebedrijven en de toekenning van een soortgelijke verhoging aan de z.g. „foreign staf" employé's Bovendien wijst de Raad op een verhoogde produktie per arbeider.

In de Commissies waarin vertegenwoordigers van de L.E.C. en de direktie zitting hebben wordt thans verder nog gesproken over een verbetering van de regeling terzake het pensioenfonds, het instellen van een senioriteits ranglijst voor de werknemers in het technisch bedrijf van de onderneming en een nieuwe systeem tot het bepalen van de index voor kosten van levensonderhoud.

Johan Provence dertig jaar bij de Posterijen

Willemstad. — Hedenmorgen werd ten postkantore de Heer Johan Provence gehuldigd in verband met het feit dat hij dertig jaar als chauffeur in dienst is van de Posterijen.

De Heer Provence werd toegesproken door de Postdirekteur de Heer W. A. A. Gollo, die hulde bracht aan de trouw en toewijding van de Heer Provence voor zijn werk.

Nieuwe Credit-Union opgericht

Willemstad. — Hedenmorgen werd ten kantore van notaris mr E. C. Henriquez, wederom een akte verleden waarbij een credit-union „San Pedro" werd opgericht. Deze credit union omvat de wijken Dokterstuin en Asencion.

KZP organiseert weer wandelmars voor schooljeugd

Oranjestad. — De Kinder- en Zedenpolitie organiseert op donderdag 2 april weer een wandelmars voor de schoolkinderen. Kinderen van tien jaar en ouder kunnen meelopen. De jongelui van 10 tot 14 jaar maken een mars van 10 en de ouderen een van 15 km. Het inschrijfgeld bedraagt f 0.35 per deelnemer en wie de mars met goed succes volbrengt krijgt een fraai insigne met inscriptie. Aan de schoolhoofden en het onderwijzend personeel is gevraagd mee te willen werken. De start zal plaats vinden bij het Wilhelminastadion.

Het ligt in de bedoeling dat de mars het volgend jaar in Sint Nicolas wordt gehouden.

Uit Politierapporten

Oranjestad — Regina Roja, Fontein 82 verloor 10 loten van de landsloterij Nos. 11938, 16920, en 18068.

Op de weg naar Eagle beach bij de kruising Bubali-Washington botsten 1858 en 3290. De totale schade bedraagt f. 450.—.

Op Zeewijk raakte 2 heren slaags. Beiden liepen verwondingen op. Een hunner die in kennelijke staat verkeerde, werd na eerste hulp te hebben gekregen, ingesloten.

Te weg Rooi Hundo vlogen 2 vrouwen elkaar in de haren Een van hen werd in het rechterarm gebeten, de andere liep een hoofdwond op, en moest door Dr. de La Fuente worden behandeld.

Er werd telefonisch gemeld, dat bij het kantoor van Sociale- en Economische Zaken een vrouw flauw viel. Bij aankomst van de patrouille stond de vrouw op, en liep weg.

Dolfi Oduber tot USA-voorzitter gekozen

Oranjestad — Gisteravond werd de jaarlijkse algemene vergadering gehouden der Arubaanse Sport Unie, het overkoepelend orgaan voor de sport. Voorzitter Oscar Henriquez had laten weten zich niet herkiesbaar te kunnen stellen. In zijn plaats werd daarop gekozen de heer G.A. (Dolfi) Oduber. In het bestuur hebben verder zitting de heren Eddy Muller en A.B. Kuiperi (Baseballbond), E.M. Croes en W. Poeze (A.T.T.A.), F.D Figaroa en U van Breet (A.V.B.) H.E.N. Kuiperi en A.W. Brokke (A.L.T.B.), frere Theordorus en A. Zaandam (A.B.A.) J.C. Lashley en D.H. Baarh (A.A.W. B.-Athletiek en Wielrennen), A. Leon en R. de Kort (Biljartbond) en de Z.E. Pastoor Burgemeester en J.C. Oduber.

De bestuursfuncties worden nader verdeeld. Van de acht aangesloten verenigingen waren er 7 vertegenwoordigd

Politie-berichten

weer overgestoken en aanrijding

Gisteren stak op Berg Altena een zevenjarig meisje de rijweg over en werd daarbij aangereden. Zij klaagde over hoofdpijn en sloeg wartaal uit. Met een hersenschudding werd zij naar het Hospitaal overgebracht. Dit is in enkele dagen het zoveelste geval van een aanrijding veroorzaakt met het plotseling oversteken van de rijbaan....

In totaal hadden er 14 aanrijdingen plaats met een totale schade van 3735 gld.

rijwiel gestolen en dader gevonden

Om 20.10 uur werd aangifte gedaan van diefstal van een rijwiel en reeds om 21.15 werd de dader een jongen, door de politie aangehouden.

assistenties; 12

processenverbaal: 9

in en uitgaand verkeer

	aangek.	vert.
vliegtuigen	12	14
vrachtschepen	6	7
tankers	16	11
zeilboten	6	3

passagiers	aangek.	vert.	doorg.
per vliegtuig	95	87	166
per boot	17	32	934

Uit de rechtszaal

Oranjestad. — Voor rechter mr. J. J.M. van Gent had zich gistermorgen een jongeman te verantwoorden die bij de carnavalsviering zo opgewonden raakte, dat hij een dame met een mes stak.

De betrokken dame was geen onbekende voor hem Hij is de vader van drie harer kinderen. Er werd een doktersverklaring afgelegd, dat beklaagde niet met veel kracht had gestoken en de verwonding was dan ook niet van ernstige aard. Tevoren had de snoodaard aan vrienden verteld, dat hij de vrouw zou doden.

Mr. F.C. Fliek eiste zes maanden. De rechter zal over veertien dagen vonnis wijzen. Beklaagde werd voorlopig opgesloten....

Een welvoldaan man is volgende beklaagde. Hij heeft vorig jaar huisvredebreuk gepleegd en was drie maal in de tuin van een woning op Weg Seroe Pretoe. Bovendien had hij daarbij voor „peeping Tom" gespeeld. Rekening houdende met de blanco strafkaart van verdachte eist de Officier drie weken hechtenis. Raadsman mr. Henriquez acht het bewijs niet overtuigend gelegerd. Hij vraagt vrijspraak. De rechter is mild gestemd. De man krijgt f. 50.— boete (of twintig dagen) en een voorwaardelijke straf van twee maanden met een proeftijd van drie jaar....

Oneerlijke kwitantielopen

Een Colombiaan eilandgenoot, kapper van beroep heeft zich vorig jaar op verschillende tijdstippen vergrepen aan gelden van Onze Vloot, de Kunstkring en andere instellingen waarvoor hij contributies inde. Het gaat om een bedrag van ongeveer f 500.—. Beklaagde vertelt het geld hard nodig te hebben gehad maar nu veel spijt te hebben en bereid te zijn het terug te betalen.

De Officier wil rekening houden met het feit dat beklaagde hier al lang woont en een blanco strafkaart heeft. De eis daarom vier maanden voorwaardelijk met de bepaling dat het geld binnen een jaar moet zijn terugbetaald.

Vonnis: Zes maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en terugbetaling van het geld binnen een jaar. Laat het nu de eerste en laatste keer zijn geweest, dat ik U hier zie, is de wijze raad die de man (gratis) meekrijgt ..

Nan. Salaris op.

Achttien jaar is de arbeider die die dan voorkomt. Hij kreeg zijn loon niet op tijd en ensceneerde toen een inbraakje. Hij nam f. 25.-- uit de kas en deed daarop bij de politie aangifte van inbraak. Eis: acht weken, waarvan zes voorwaardelijk. Vonnis: Drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar.

Oranjestad — Donderdag liepen 5 schepen onze havens binnen, 8 schepen vertrokken in de loop van de dag.

Varia Venezolana

Wij lezen in de Venezolaanse pers: Het land heeft niet voldoende gevangenissen, verklaarde Andres Aguilar, de Venezolaanse minister van justitie. Er is daarom een voorstel, alvast te beginnen met de bouw van vier van zulke instellingen. De huidige modelgevangenis is volkomen overbevolkt. Ze werd gebouwd voor 360 gevangenen en er bevinden zich er meer dan 1000 in. Daar moet iets aan gedaan worden.... Nieuwe bezems worden verondersteld schoon te vegen. Vandaar dat „iedereen" de president wil ontmoeten. Er is momenteel een wachtlijst van 5600 personen en delegaties, die allen president Betancourt willen spreken. Daar dr Romulo hen allen wil ontmoeten zal hij voortaan elke maandag en vrijdag van zes tot tien uur des avonds reserveren om deze stroom bezoekers te ontmoeten. Onder de wachtenden bevinden zich moeders met kinderen op de arm, indianen en commissies uit het binnenland. Allen willen de president om hulp komen vragen.... Een drie en dertig jarige man had honger.... Hij ging naar een duur restaurant in het oosten van Caracas en bestelde een diner van zes gangen, wijn en koffie. Hij besloot met een fijne sigaar en deelde toen mee geen geld te hebben. De bedrijfsleider grimlachte, ging even weg en kwam terug met een baseballbat. Daarmee bewerkte hij de man. Vandaag moeten beide mannen zich voor de politierechter verantwoorden wegens wangedrag.... Pater Adolfo de Villamanan, overste van de Franciscaanse missie in het indianengebied van Perija, vertelde dat er deze week weer drie mensen gewond werden door giftige peilen van de Motilones. Een hunner moest met spoed naar Maracaibo worden overgebracht. Volgens de pater, was de woede van de indianen begrijpelijk. De mannen hadden een stuk grond afgepaald en tot hun eigendom verklaard, dat behoort tot het jachtgebied van deze wilde indianenstam. De indianen wierpen de afzetting omver.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Op 14 februari werd geboren: John André, zoon van de heer en mevrouw J.H. Reeberg-Hirschfeld. Lago Heights 916.

Op 25 februari Luicia Maria, dochter van mej. A. Geerman-Wernet. Santa Cruz 210; Elohim Jesus, zoon van de heer en mevrouw C. Oduber-Maduro. Rooi Rosal 74; Porfirio Remberto, zoon van mej. V. Laclé. Canashito 10a

Overlijden: Op 25 februari overleed Maria Thomasa Figaroa. Palmbeach 25.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.

Zaterdag 28 februari en Zondag 1 maart 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
Zat. en Zond. 8.30 uur „An affair to remember" met Cary Grant, Deborah Kerr (18 jaar) Zond. 6 uur „Wold in my corner" (alle leeft.)

Rialto:
Zat. en Zond. 8 uur „World in my corner" met Audie Murphy, Barbara Rush (alle leeft). Zond. 4.45 „Attack of the Crab Monsters. (alle leeft.)

Principal:
Zat. 8 uur „Ten north frederick". met Cary Cooper, Diane Varsi, Susy Parker (18 jaar). Zond. 8 uur „Stop over tokyo" met Robert Wagner, Joan Collins. (alle leeftijden.) Zond. 6 uur „Hora y Media de Balazos" (alle leeft.)

Aurora:
Zat. 7.30 uur „Outside the law" met Richard Basehardt, Marily Maxwell. (alle leeft). Zond. 8 uur „Alma de acero" Luis Aguilar, Victor Parra. (18 jaar). Zond. 6.00 'The Rawhide Years' (Alle leeftijden.)

Savaneta
Zat. 7.30 uur „Earth vs. The Flying Saucers. met Hugh Marlowe, Joan Taylor, (alle leeft.) Zond. 8 uur „Maracaibo". met Cornel Wilde, Jean Wallace, en Abbe Lane 14 jaar. Zond. 6 uur „Jail Busters" (alle leeft.)

Nachtdienst Botica's:
O'stad: Botica del Pueblo, tel: 1253
S. Nicolas: Botica Central. tel: 5191.

Overwegend sterker Centro Dominguito versloeg JONG CURACAO met 5 — 0

Willemstad. — Centro Dominguito behaalde gisteravond een zeer gemakkelijke 5—0 zege op Jong Curaçao.

De wedstrijd was erg eenzijdig en de score had dan ook evengoed 10—0 kunnen zijn. Centro was in elk opzicht veel sterker dan haar tegenstander, die gedurende de gehele wedstrijd vrijwel geen enkele gevaarlijke aanval kon opzetten.

Reeds na vijf minuten spelen wisten de Dominguito-jongens het net te vinden, toen een „overhaal" van Cameron door Valerian werd ingekopt (1—0).

Centro beheerste het gehele veld en kwam keer op keer terug voor de Jong Curaçao-veste. Bij een fraaie door Jaco genomen corner, werd de bal door Cameron met het hoofd achter keeper Trinidad geplaatst (2—0).

Ofschoon de jongens van Joki van Uytrecht alle moeite deden, was de Centro-defensie hen te moeilijk te doorbreken.

Met de stand van 2—0 voor Centro Dominguito floot scheidsrechter Verdonk voor de rust.

Er waren nauwelijks twee minuten gespeeld na de hervatting, toen Centro Dominguito er snel 3—0 van maakte. Wawoe gaf een goede pass aan Jaco, die niet draalde en direkt inschoot (3—0).

Het vierde doelpunt kwam een kwartier na de rust, nadat een corner van Jaco via het hoofd van Cameron in het doel verdween (4—0).

Het laatste doelpunt werd elf minuten voor het einde gescoord, toen Valerian een kogel op doel afvuurde, die slechts half door Trinidad werd verwerkt. De toegestormde Royer schoot in (5—0).

De kleine kans, die Centro Dominguito nog op het kampioenschap heeft, werd door de overwinning van gisteravond behouden. Centro heeft thans 15 punten uit 10 wedstrijden na SUBT, dat op de eerste plaats staat met 21 punten uit 11 wedstrijden.

Centro Dominguito moet nog spelen tegen: Riverside, Jong Colombia, SUBT en Jong Holland.

SUBT heeft nog wedstrijden voor de boeg tegen: Jong Holland, Centro Dominguito en Sithoc.

Het programma van SUBT is zwaarder dan dat van Centro en wie weet welke verrassingen er nog kunnen komen.

De ranglijst ziet er momenteel als volgt uit:

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	doelpt v	doelpt t	pt
SUBT ..	11	10	1	0	33	10	21
C. Dom. ..	10	7	1	2	22	11	15
Vesta	11	5	1	5	14	15	11
J. Holl. ..	10	5	0	5	18	13	10
Sithoc ..	11	4	2	5	16	15	10
J. Col.	10	3	2	5	18	15	8
Riverside	10	2	3	5	13	27	7
J. Cur. ..	11	1	0	10	5	32	2

Sowjets zullen zich niet met binnenlandse aangelegenheden van de VAR bemoeien

Londen — President Nasser van de Verenigde Arabische Republiek heeft te Cairo tot een menigte van een half miljoen mensen gezegd, dat hij een brief van de Russische minister-president Chroesjtsjef, heeft ontvangen waarin de Rus de verzekering geeft dat de Sowjet-Unie zich niet in de binnenlandse aangelegenheden van de VAR zal mengen.

Wij zijn niet bereid opdrachten te aanvaarden uit een buitenlandse hoofdstad zoals in het verleden, aldus Nasser onzepolitiek komt voort uit ons land, onze bodem en ons geweten. Nasser sprak aan de vooravond van de eerste verjaardag van de Verenigde Arabische Republiek.

Beschadigt Sovjet-treiler Transatlantische kabels?

Argentia. — De Amerikaanse luitenant journalisten te Argentia gezegd aan boord is gegaan van de Sowjet-russische treiler Novorossisk, ter hoogte van Newfoundland, om te onderzoeken of deze boot iets te maken kon hebben met de beschadigingen aan transatlantische kabels, heeft aan jouornalisten te Argentia gezegd dat hij en zijn mannen een nogal ongewone peilingskabel aan boord van de treiler hebben gevonden. De kabel was een kleine duizend meter lang met een ijzeren cylinder van ongeveer drie kilo aan een uiteinde ervan. Verder had de treiler alleen dingen aan boord die men op een dergelijk schip kon verwachten aan te treffen. Wel scheen er extra radio-uitrusting aan boord te zijn.

De hernieuwing van het handelsherdrag tussen Canada en de Sowjet-Unie

Ottawa. — De onderhandelingen om te komen tot een hernieuwing van een handelsoverdrag tussen Canada en de Sowjet Unie, welk verdrag dezer dagen afloopt, hebben nog niet tot een resultaat geleid — aldus de Canadese minister van handel Gordon Churchill.

Ondanks concessisch van Canadese zijde leggen de Russen hinderpalen op de weg naar overeenstemming.

Meer vrijwilligers gevraagd

Duizenden wilde dieren bevindén zich in nood nabij onlangs voltooide KARIBA-DAM

Salisbury. — De regering van de centraal-Afrikaanse federatie heeft een verzoek ontvangen van de Zuid-Rhodesiaanse dierenbeschermings-organisatie om meer personen te laten deelnemen aan het gevaarvolle werk van het redden van duizenden, door angst buiten zichzelf geraakte wilde dieren die zich op enige kleine eilanden in het stuwmeer van de onlangs voltooide Kariba-dam in nood bevinden. Zij worden bedreigd door voedselgebrek en het snel stijgende water, dat wordt aangevoerd door de woeste Zambesi-stroom.

Er hebben zich reeds vrijwilligers gemeld, doch de regering eist dat alle vrijwilligers eerst een verzekering afsluiten.

Thans zijn dagelijks twee boten met vrijwilligers bezig met het vangen en in veiligheid brengen van olifanten, slangen, antilopen, leeuwen, stekelvarkens en tal van andere wilde dieren die naar de eilandjes zijn gevlucht en die in toestand van paniek verkeren.

De grote dieren zoals olifanten en buffels kunnen zwemmend het land bereiken als zij door de boten in de goede richting worden geleid. De kleine dieren die niet kunnen zwemmen moeten echter eerst worden gevangen.

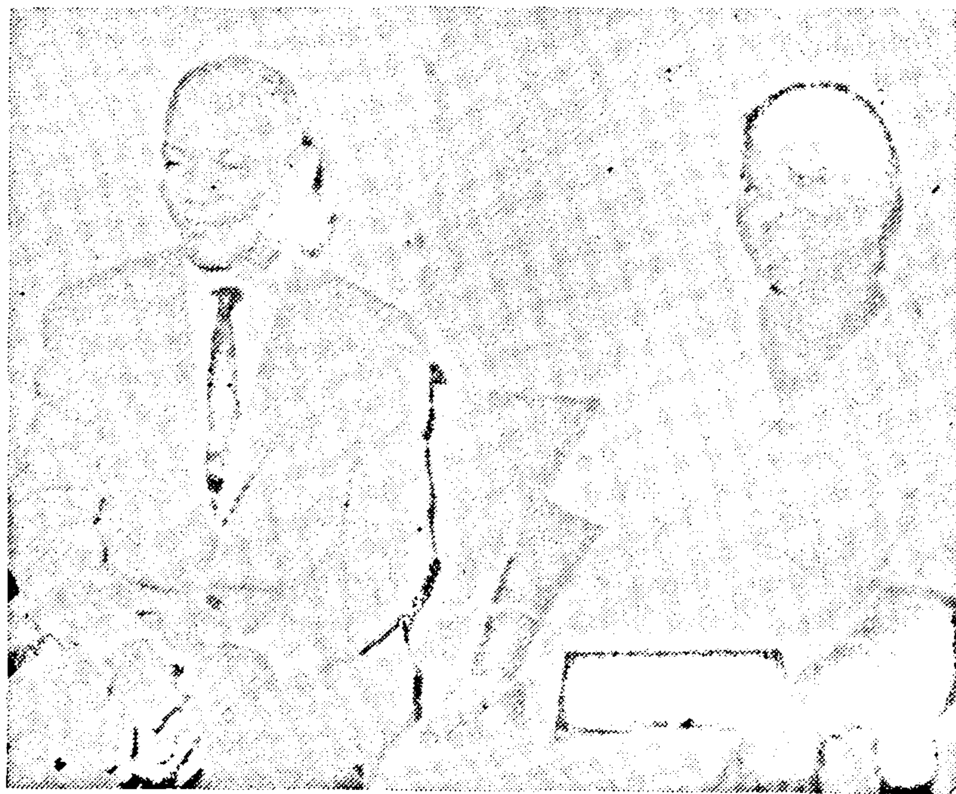
Er is nu voorgesteld de dieren aan te schieten met pijlen die aan de punt van verdovende middelen zijn voorzien. Men hoopt dan de dieren gemakkelijker te kunnen vangen. Het te gebruiken middel zou nicotinesulfaat moeten zijn.

Inmiddels heeft de Zuid-Rhodesiaanse regering besloten nog drie boten naar het bassin van het Kariba-meer te zenden.

Dave Beck veroordeeld

Tacoma — Een voormalige leider van de omstreden Amerikaanse bond van vrachtautochauffeurs, Dave Beck, is vrijdag te Tacoma veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en een boete van 60.000 dollar wegens ontduiking van belasting.

RODOLFO TORE 40 jaar in dienst van de PAULUSDRUKKERIJ

De jubilaris Rodolfo „DOIS" Toré en echtgenote.

Willemstad. — Hedenmorgen werd op de Paulusdrukkerij de Heer Rodolfo („Doys") Toré gehuldigd in verband met het feit dat hij veertig jaar in dienst is van de drukkerij.

Deze oudste werknemer van de N.V. Paulusdrukkerij (voordien „Drukkerij van het Apostolisch Vicariaat") trad op 1 maart 1919 in dienst als letterzeter. Toen de Heer Toré in dienst trad was de drukkerij gevestigd in de Conscientiesteeg op de bovenverdieping van het huidige gebouw van de R. K. Volksbond. Vrij spoedig daarna verhuisde men naar het Sint Thomascollege, waar het bedrijf stond onder leiding van Frater Romualdus en later Frater Dominicus.

De Heer Toré is — evenals andere technici van de drukkerij — zoals P. Jourdain, Alfredo St Jago en Arturo Leito („Tuyuchi") — ook opgetreden als redaktionele medewerker van „La Cruz". Als zodanig vertaalde hij ook enkele werken uit het nederlands die als feuilleton in „La Cruz" zijn verschenen.

De Heer Toré werd op 31 maart geboren op Otrabanda in de wijk genaamd „Malakof" (thans Zaantjessteeg). Na zijn schooljaren koos Doys het beroep van letterzetter. Hij kwam bij de „Boletin Comercial" in dienst, waarna hij naar de drukkerij van het Vicariaat overging.

De Heer Toré is op 16 juni 1926 in het huwelijk getreden met Mej. Teresa Virgen, welk huwelijk werd gezegend met 10 kinderen waarvan nog 7 in leven zijn. Hij is de gelukkige grootvader van 5 kleinkinderen.

Namens het personeel werd de Heer Toré een envelopppe met inhoud ovehandigd.

Mgr. Holterman gaf van zijn belangstelling blijk en kwam de jubilaris gelukwensen.

De techniek is inmiddels niet stilblijven staan en de tijd dat de kranten geheel met de hand gezet werden is voorbij. Doys die een bekwaam drukker is heeft zijn beroep steeds in ere gehouden. Sinds geruime tijd staat hij aan de „Ludlow"-machine waar de koppen in de krant op gezet worden.

Makarios naar Cyprus vertrokken

Londen. — Aartsbisschop Makarios, de leider der Griekse Cyprioten, vertrok zaterdagochtend per vliegtuig uit Londen naar Cyprus na een ballingschap van drie jaar.

Enkele minuten na het vertrek is het vliegtuig teruggekeerd wegens motorstoring. Het is een toestel van de Griekse Maatschappij Olympic Airways. De passagiers zullen vanmiddag vertrekken in een ander DC-6 van de Griekse Maatschappij.

STAND VAN DE KOMPETITIE:

JUNIOREN A	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpt voor	doelpt tegen	pt
1. S.U.B.T.	5	4	—	1	10	3	8
2. Sithoc	5	4	—	1	12	4	8
3. Veendam	3	3	—	—	8	1	6
4. Jong Holland	3	1	1	1	1	3	3
5. Scherpenheuvel	4	1	1	2	4	5	3
6. Union Fleur de Marie	5	—	1	4	2	13	1
7. Jong Curaçao	5	—	1	4	1	9	1

MEDEDELINGEN:

1. Ingevolge artikel 12 R.C.W. wordt bekend gemaakt, dat de speler C. JANSEN niet gerechtigd was deel te nemen aan de wedstrijd S.U.B.T. Jr — Scherpenheuvel Jr, gespeeld dd. 15 januari 1959. De vereniging S.U.B.T. verbeurt, ingevolge artikel 12 R.C.W. en artikel 32 H.R. een boete van ƒ 6,—.

2. Ingevolge artikel 12 R.C.W. wordt bekend gemaakt, dat de speler R. ZOETRUM niet gerechtigd was deel te nemen aan de wedstrijd S.U.B.T. Jr — Veendam Jr, gespeeld d.d. 15 februari 1959. De vereniging Veendam verbeurt hierbij een boete van ƒ 5,—.

HET BESTUUR

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

(DISTRIKT CURACAO)

NR 1959/26

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Kompetitie A-klasse:

Jong Colombia 1 — Jong Curaçao 1 .... 1—0.
S.U.B.T. 1 — Riverside 1 .... 6—0.
Jong Holland 1 — Vesta 1 .... 0—1.
Centro Dominguito 1 — Sithoc 1 .... 1—0.
Riverside 1 — Jong Colombia 1 .... 1—0.
S.U.B.T. 1 — Vesta 1 .... 2—0.
Sithoc 1 — Jong Holland 1 .... 0—2.
Centro Dominguito 1 — Jong Curaçao 1 .... 5—0.

Kompetitie B-klasse:

Caribbean Boys 1 — Veendam 1 .... 2—2.
Scherpenheuvel 1 — Sint Joris 1 .... 3—2.
(Onder protest van Sint Joris)
Union Fleur de Marie 1 — Victory Boys 1 ...... 2—1.
Veendam 1 — Union Fleur de Marie 1 .... 1—0.

Kompetitie Reserve A-klasse:

Centro Dominguito 2 — Riverside 2 .... 3—3.
Sithoc 2 — S.U.B.T. 2 .... 1—3.
S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2 .... 4—0.
(Gestaakt door Jong Curaçao)
Vesta 2 — Riverside 2 .... (Riverside niet opgek.)

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Kompetitie A-klasse:

Woensdag 4 maart '59 om 8.00 n.m.: J. Holland 1 — J. Colombia 1 (Stadion)
Vrijdag 6 maart '59 om 8.00 n.m.: Centro Dominguito 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 8 maart '59 om 4.00 n.m.: Sithoc 1 — S.U.B.T. 1 (Stadion)
Woensdag 11 maart '59 om 8.30 n.m.: Jong Curaçao 1 — Vesta 1 (Stadion)
Vrijdag 13 maart '59 om 8.00 n.m.: Jong Holland 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 15 maart '59 om 4.00 n.m.: J. Colombia 1 — Centro Dom. 1 (Stadion)
Woensdag 18 maart '59 om 8.30 n.m.: Sithoc 1 — Jong Curaçao 1 (Stadion)
Vrijdag 20 maart '59 om 8.30 n.m.: Vesta 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 22 maart '59 om 4.00 n.m.: S.U.B.T. 1 — Centro Doming. 1 (Vredenberg)

Kompetitie B-klasse:

Zondag 1 mrt '59 om 2.30 n.m.: Caribbean Boys 1 — Sint Joris 1 (Stadion)
Zondag 1 mrt '59 om 4.00 n.m.: Scherpenheuvel 1 — Victory Boys 1 (Stadion)
Zondag 8 mrt '59 om 4.00 n.m.: Caribbean Boys 1 — Veendam 1 (Stadion)
Woensdag 11 mrt '59 om 7.00 n.m.: Un. Fl. de Marie 1 — St Joris 1 (Stadion)
Zondag 15 mrt '59 om 2.30 n.m.: Victory Boys 1 — Veendam 1 (Stadion)
Zondag 15 mrt '59 om 4.00 n.m.: Scherpenh. 1 — Carib. Boys 1 (Vesta-terr.)

Kompetitie Reserve A-klasse:

Zaterdag, 6 maart 1959 om 4.00 n.m.:
Centro Dominguito 2 — Jong Curaçao 2 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.:
Riverside 2 — Vesta 2 (Vesta-terrein)
Zaterdag, 13 maart 1959 om 4.00 uur n.m.:
Vesta 2 — S.U.B.T. 2 (Vesta-terrein)

SCHORSINGEN:

E. BERNADINA (Jong Colombia) met 2 (twee) kompetitie-wedstrijden ingaande 24 januari 1959 wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd Jong Colombia 1 — S.U.B.T. 1.

I. BONIFACIO (Jong Colombia) met 1 (één) kompetitie-wedstrijd ingaande 24 januari 1959 wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd Jong Colombia 1 — S.U.B.T. 1.

A. BETRIAN met 3 (drie) kompetitie-wedstrijden wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd Sithoc 1 — Riverside 1, ingaande schorsing 30 januari 1959.

BOETES:

De vereniging „JONG CURACAO" is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de kompetitie Reserve A-klasse wegens het staken van de wedstrijd Jong Curaçao 2 — S.U.B.T. 2.

De vereniging „RIVERSIDE" is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de kompetitie Reserve A-klasse wegens het niet opkomen in de wedstrijd tegen Vesta, (14—2—59).

VOORLOPIGE SCHORSING:

De speler R. CONSTANCIA (Jong Colombia) is met ingang van 26 februari '59 voorlopig geschorst, e.e.a. wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd S.U.B.T. 1 — Jong Colombia 1, gespeeld op 24 januari 1959. De betreffende speler dient op maandag 9 maart as. te verschijnen voor de strafcommissie (20.00 uur Klubgebouw C.V.B.).

INSCHRIJVINGEN:

JONG HOLLAND: N. N. Rosina (ex-lid Riverside) als gewoon lid.
R. O. P. Laurens als gewoon lid.
UNION FLEUR DE MARIE: R. Marchena als gewoon lid.
Jose Antonio Steenbaar (ex-lid Victory Boys) als gewoon lid.
JONG COLOMBIA: Piet Klinkenberg als gewoon lid.
SCHERPENHEUVEL: H. Felida als gewoon lid.
B. M. Inesia (ex-lid Jong Holland) als gewoon lid.
VICTORY BOYS: P. Josefina als gewoon lid.
SITHOC: E. Serafina, J. P. Hoogenbergen als gewone leden.
RIVERSIDE: R. A. Petrona (ex-lid Jong Holland) als gewoon lid.
W. Pinedo als gewoon lid.

OVERSCHRIJVING VAN JUNIOR- TOT GEWOON LID:
SCHERPENHEUVEL: Edwin Loran en Alicio Loran.

JUNIOREN AFDELING

WEDSTRIJD-UITSLAGEN:

S.U.B.T. Jr — Veendam Jr .... 1—2.
Sithoc Jr — Jong Holland Jr .... 3—0.
Scherpenheuvel Jr — Jong Curaçao Jr .... 1—1.
Jong Holland Jr — Union Fleur de Marie Jr .. 0—0.
Veendam Jr — Jong Curaçao Jr .... 2—0.
Scherpenheuvel Jr — Sithoc Jr .... 1—2.
Jong Curaçao Jr — Jong Holland Jr .... 0—1.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Zondag, 1 maart 1959, om 10.00 uur v.m.:
S.U.B.T. Jr — Jong Holland Jr (Jong Holland-terrein)
Scherpenheuvel Jr — Veendam Jr (Scherpenheuvel)

Woensdag, 4 maart 1959, om 6.45 uur n.m.:
Jong Curaçao Jr — Union Fleur de Marie Jr (Rifstadion)

Zondag, 8 maart 1959, om 10.00 uur v.m.:
Sithoc Jr — Veendam Jr (Sithoc-terrein)
Scherpenheuvel Jr — Jong Holland Jr (Scherpenheuvel)

Vrijdag, 13 maart 1959, om 6.45 uur n.m.:
Jong Holland Jr — Veendam Jr (Rifstadion)

Zondag, 15 maart 1959, om 10.00 uur v.m.:
Union Fleur de Marie Jr — S.U.B.T. Jr (Willemstad-terr.)
Jong Curaçao Jr — Sithoc Jr (Sithoc-terrein)